

[1984 பிப்ரவரி 15]

2. அறிவிப்புகள்.

(1) அவை நிகழ்ச்சி நிரல் குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவையின் அலுவல்கள் ஏற்கெனவே உறுப்பினர்களுக்கு சுற்றனுப்பப்பட்டவாறு நடைபெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(2) ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்குத் திருத்தங்கள் அனுப்பதல் குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்கான திருத்தங்கள் 1984 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 16 ஆம் நாள் வியாழக்கிழமை நண்பகல் 12 மணிக்கு முன்னதாக செயலாளருக்கு அனுப்பப்படவேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(3) மாற்றுத் தலைவர் பட்டியல்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை விதிகளில் 6-வது விதியின் கீழ் மேலவையின் 65-வது கூட்டத் தொட்டுக்கு கீழ்க்காணும் உறுப்பினர்களை, மேலவை மாற்றுத் தலைவர் பட்டியலில் இடம் பெறுமாறு நான் நியமித்துள்ளேன் —

1. திரு. சி. இராமலிங்கம்.
2. திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா.
3. திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்.
4. திரு. க. அருணாசலம்.

3. ஆளுநர் உரை மீதான விவாதம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை திரு. வலம்புரி ஜான் அவர்கள் முன்மொழிவார்கள்.

திரு. வலம்புரி ஜான் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே,

“1984 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 13 ஆம் நாள் ஆளுநர் அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உரை @ நிகழ்த்தியதற்காக, தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய நன்றியை ஆளுநர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றனர்”.

என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்.

@ 117-152 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1984 பிப்ரவரி 15]

திரு. சி. இராமலிங்கம் : நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“1984 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 13 ஆம் நாள் ஆளுநர் அவர்கள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உரை நிகழ்த்தியதற்காக, தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய நன்றியை ஆளுநர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றனர்”.

திரு. வலம்புரி ஜான் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக சட்டமன்ற அவைகளில் நடைபெறுகின்ற ஆளுநர் உரை என்பது ஒரு சரிகை வேலைப்பாடுகள் அமைந்திருக்கிற சம்பிரதாயம் என்பதைப் போல பொதுவாக ஒரு தவறான கருத்து நிலவி வருகிறது. பொதுவாக ஆளுநர் உரை என்பது இந்த நாட்டினுடைய அரசியல் சட்ட வரலாற்றை நன்கு உணர்ந்தவர்கள் இதுவரைக்கும் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதைப்போல, தனி ஒரு அலங்கார அமைப்பு என்று அல்லாமல், அதற்கு நேர் மாறாக ஆட்சிக் கட்சியாக இருக்கின்ற ஒன்று தனது சாதனைகளை, வேலைத் திட்டங்களை விரிவாக்கவும், வெளிப்படுத்தவும், அதேநேரத்தில் தனக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கிற வேலைப்பாடுகளை விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லவும், இந்த நாட்டினுடைய அரசியல் சட்டத்தில்—சட்ட வரலாற்றில் சட்டமன்றங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற ஒரு மாபெரும் சரித்திரச் சந்தர்ப்பம் என்று அதை அழைக்க வேண்டும். அப்படி எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, இந்த ஆண்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஆளுநர் உரையிலிருந்து சில குறிப்பிட்ட பகுதிகளை மாத்திரம் சுட்டிக்காட்டுவது எனது கடமையாகிறது. பொதுவாக வறட்சி என்பது ஏதோ இன்றைக்கு நேற்று நிகழ்வது என்பதல்ல. இந்த ஆண்டில், குறிப்பாக இந்த நிதி ஆண்டில் நடைபெற்றிருப்பதைப் பார்க்கிறபோது, ஒரே நிதியாண்டில் அதிகமான வறட்சி, அதிகமான வெள்ளம், அதன் காரணமாக சேழிவு என்பது அடுத்தும் தொடுத்தும் நிகழ்ந்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். பஞ்சம், பற்றாக்குறை என்பது ஒரு நாட்டைப் பொறுத்தவரை, ஒரு மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை, புதிதான ஒன்றல்ல. ஏற்கெனவே தமிழகத்தினுடைய நீண்ட நெடிய வரலாற்றில், தாது வருடம் என்கிற ஒரு குறிப்பிட்ட வருடத்தில் தாது வருடப் பஞ்சம் என்று நடந்து, இந்த நாட்டில் எழுதப்பட்ட இலக்கியம், கவிதை, நாடகம் இத்தனையிலும் தாது வருடப் பஞ்சம் என்றே குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால், வேதநாயகம் பிள்ளை அவர்கள் எழுதியுள்ள பாடல்களிலே தாது வருஷப் பஞ்சத்தைப் பற்றி நிரம்பச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தாது வருஷத்தில் இந்த நாட்டில் உருவான

[திரு. வலம்புரி ஜான்]

[1984 பிப்ரவரி 15]

பஞ்சத்தின் காரணமாக எவ்வளவு தவிப்புக்கு இந்த நாட்டு மக்கள் ஆளாகியிருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்கிறார். அதைப் போலவேதான் சீதக்காதி வாழ்ந்த நாட்டில் எப்படி கொடுமையான பஞ்சத்துக்கும் குடிநீர் வறட்சிக்கும் மக்கள் ஆளானார்கள் என்பதை இந்த நாட்டு இலக்கியங்கள் எடுத்துப் பேசுகின்றன. குறிப்பாக சீதக்காதியைப் பற்றி வருகிற பாடல் ஒன்றில்—

‘ஓர் தட்டிலே பொன்னும்
ஓர் தட்டிலே நெல்லும்
ஒக்கவிற்கும் கார் தட்டிய பஞ்சகாலத்திலே
தங்கள் காரியப்பேர் ஆர் தட்டினும்
தட்டு வராமலே—அன்னதானத்துக்கு
மார் தட்டிய துரை
மால் சீதக்காதி வரோதயனே.”

என்று வருகிறது.

(முற்பகல் 10-00)

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. சி. இராமலிங்கம் தலைமை).

ஆகவே இந்த நாட்டில் எவ்வளவு பஞ்சம் வந்த போதிலும், எவ்வளவு வறட்சி என்று பார்த்தாலும், இந்த நாட்டில் அந்தந்தக் கால கட்டத்தில் வறட்சியும் பஞ்சமும் மாறி மாறி வந்து கொண்டிதான் இருக்கின்றன. நான் அதை எடுத்துச் சொல்வதற்குக் காரணம், ஏதோ மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் இந்த ஆட்சிக்கு வந்த பின்னாலேதான் இந்த நாட்டிலே மாபெரும் வறட்சி வந்து விட்டதைப் போலவும், கண்மாய்கள் வற்றி பாழடைந்து விட்டதைப் போலவும், மக்கள் தண்ணீருக்கு ஆலாய்ப் பறப்பதைப் போலவும், கடுமையான வெள்ளம் வந்து விட்டதைப் போலவும், மக்களெல்லாம் அவதிப்படுவதைப் போலவும் இன்றைக்குச் சிலபேர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். அதைப் போலவே சில பத்திரிகைகளும் பல்லவி பாடிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் இவைகளுக்குப் பிறகும் கூட இந்த ஆட்சி, தொடர்ந்து தொய்வில்லாமல் நடந்து கொண்டிருப்பதையும் பார்க்கிறோம். நாட்டின் வரலாற்றைப் பார்த்தால், தொடர்ந்து வறட்சியும் பஞ்சமும் வெள்ளமும் மாறி மாறி வந்து கொண்டிதான் இருக்கின்றன. ஆனால் எந்த ஆண்டும் இருந்ததைப் போல இந்த நிதியாண்டில்தான், சிறப்பான அம்சமாக கடுமையான வறட்சியும் வந்தது, கொடுமையான வெள்ளமும் வந்தது.

1984 பிப்ரவரி 15]

[திரு. வலம்புரி ஜான்]

அந்தக் கடுமையான வறட்சியையும் கொடுமையான வெள்ளத்தையும் இந்த அரசு சந்தித்து, அதற்கான துயர் துடைப்புப் பணிகளில் முழு மூச்சுடன் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், எதிர்க் கட்சிகள் குறை சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், எந்த மக்களுடைய துயராத் துடைக்க இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வந்ததோ, அந்த மக்கள் அவர்களின் குற்றச்சாட்டுகளைக் கேட்க மறுத்து விட்டார்கள். வறட்சிப் பணிகள் முடிவடைவதற்கு முன்னரே, வெள்ளம் அதிகமாக வந்தது. அந்த வெள்ளத்தில் வீழ்ந்து கிடக்கிற மக்களுடைய கண்ணீரைத் துடைக்கிற அவசியம் இந்த அரசுக்கு வந்தது. முதன் முதலாக இந்த நாட்டில் ஒரு நாட்டு இராணுவம் துப்பாக்கி ஏந்துவதற்குத்தான் இருக்கிறது என்ற எண்ணத்தை மாற்றிக்கொண்டு, துப்பாக்கி ஏந்துவதற்காக மட்டுமல்ல, மக்களுடைய துயரத்தைத் துடைக்கக்கூட இராணுவம் இருக்கிறது என்பதை, தஞ்சை போன்ற வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட இடத்திலுள்ள மக்கள் உணர்ந்தார்கள். ஆகவே ஒன்றைச் சொல்வேன். குடி தண்ணீர் வறட்சி என்று பார்க்கிறபோது, குடிதண்ணீர் வறட்சி காரணமாகவே கொந்தளிப்பு வந்து புரட்சி புகம்பமாக வெடித்து, மாறிப் போன ஆட்சிகளுக்கு உலகத்திலே வரலாறு உண்டு. எத்யோப்பிய நாட்டை ஆண்டு கொண்டிருந்த ஹெய்லிசலாசி என்ற மன்னன் அப்படிப்பட்ட குடிதண்ணீர் பிரச்சினைக்கு மறுமொழி சொல்ல முடியாமல்தான் கோரமான முடிவுக்கு ஆளாகினான்.

இந்த அரசுக்கு மக்களிடத்தில் செல்வாக்கைப் பார்த்தால், இந்த ஆட்சிக்குத் தலைமை தாங்குகிற டாக்டர் புரட்சித் தலைவருக்கு இருக்கிற செல்வாக்கைப் பார்த்தால், கொடுமையான வறட்சிக்கு அளாகியிருந்தாலும்கூட, மாபெரும் கிளர்ச்சிக்கான காரணம் இருந்தும் கூட, இந்த நாட்டிலே இருக்கிற சாமானிய மக்கள், சாதாரண மக்கள், “மழை வராவிட்டால் எம்.ஜி.ஆர். என்ன செய்வார்?” என்று தான் சொன்னார்கள். அதை சாதாரண ஒரு வார்த்தை என்று கருதவில்லை. அதற்குள்ளே ஒரு வரலாறே இருக்கிறது என்பதைக் காண்கிறோம். அதிலே வாழ்க்கைச் சரித்திரம் இருக்கிறது. ஒரு கொடுமையைத் தாங்கக்கூடிய அளவுக்கு பழக்கமில்லாத மக்களாக இருந்தாலும்கூட, கடுமையான குடிநீர்ப் பஞ்சம் வந்த பின்னாலும்கூட, அரசு கடுமையான முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கை எடுத்தும் கூட, அதையெல்லாம் பற்றிக் கவலைப் படாமல் அந்த நாட்டை ஆளுகிற தலைவரின் மேல் இருக்கிற நம்பிக்கையின் காரணமாக அந்தத் துன்பத்தையும், துயரத்தையும் போக்க நாமும் தோள் கொடுக்க வேண்டுமென்கிற அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்ட மக்களே இருந்தார்கள்.

[திரு. வலம்புரி ஜான்]

[1984 பிப்ரவரி 15]

காரணம், இதே மாதிரியான குறைந்த அளவுள்ள கொடுமைகள் நடந்த நாட்டிலெல்லாம் ஆட்சிகள் வீழ்ந்ததை நாம் பார்க்கிறோம். மக்கள் கிளர்ந்து எழுந்ததையும் பார்க்கிறோம். நான் அதைத்தான் எதிர்பார்ப்பியாவில் ஏற்பட்ட புரட்சி என்று முன்பு குறிப்பிட்டேன். இங்கே மக்களுக்கு இருக்கிற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையின் அடையாளமாகத்தான் இந்த அளவுக்கு வெற்றி கிடைத்ததையும் பார்க்கிறோம். சென்னை நகரம் கடுமையான குடிநீர்ப் பஞ்சத்திற்கு ஆளாகியிருந்தபோது, எப்படி இராணுவ நடவடிக்கை போல, தெருவுக்குத் தெரு, சந்துக்குச் சந்து லாரிகள் மூலம் குடிதண்ணீர் விநியோகிக்கப்பட்டது என்பதை இதயம் உள்ளவர்கள் மனச்சாட்சியுடன் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் குற்றம் சொல்வதையே வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகக் கொண்ட ஒருசிலர், சாவா, அது மர்மக்கொலை, தீயா, அது வைப்புத் தீ, மழை விழுக்கிறதா, வெள்ளம் வந்து விட்டது, மழை வரவில்லையா, எங்களுக்குத் தெரியுமே, இந்த நாட்டை ஆளுவது கிங்கரர்கள் அல்லவா, அது தான் மழையில்லை, இங்கே நடப்பது அநியாய ஆட்சி என்று எவ்வளவு இழித்தும் பழித்தும் சொன்ன பிறகும், ஆட்சியை ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. அரசியலில் எதிர்க் கட்சி ஆளும் கட்சியின் நிழலாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வார்கள். பிரிட்டானிய பாராளுமன்ற முறை அவ்வாறு இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சி அமைச்சரவையின் நிழல் என்பார்கள். அப்படி உதவியாக இருக்க வேண்டிய எதிர்க் கட்சி, குற்றம் காண்பதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் அரசாங்கம் அதைப் புறந்தள்ளி, மக்களுக்காக மகத்தான காரியங்களைச் செய்திருக்கிறதென்பதை ஆளுநரின் உரை மிக அருமையாக உணர்த்தியிருக்கிறது.

அடுத்து, ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஈழத் தமிழர்கள் பற்றித்தான். உலக வரலாற்றிலேயே மனித நாகரிகம் கண்டிராத அநாகரிகப் படுகொலை ஈழத்தில் நடந்தது. இரண்டு நாடுகளுக்கிடையிலே இருக்கின்ற ஒரு பிரச்சினையை, எப்படி தீர்க்க வேண்டுமென்பதிலே இந்த அரசு தீவிரம் காட்டுகின்ற காரணத்தால், அது ஒரு நாட்டுக்குள்ள பிரச்சினை என்பதிலே இருந்து, இரண்டு நாடுகளுக்குள்ள பிரச்சினை என்று ஆகி, பிறகு அதை சர்வதேச மன்றத்திலே கொண்டு வந்ததன் மூலமாக அது ஒரு சர்வதேசப் பிரச்சினை என்ற அளவுக்கு வந்து விட்டிருக்கிறது. ஆகவே உள்நாட்டுப் பிரச்சினை இரண்டு நாடுகளுக்குள்ள பிரச்சினை என்று வளர்ந்து இன்றைக்கு சர்வதேச பிரச்சினை என்று வளர்கின்றபோது, உலகத்திலே இருக்கின்ற நாடுகள் தலையிட்டு, அதிலே சங்கடங்கள் உருவாக்கி விடாமல், அதே நேரத்தில் பல நாடுகள் இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி

1984 பிப்ரவரி 15]

[திரு. வலம்புரி ஜான்]

தெரிந்துகொண்டால், இந்தப் பிரச்சினைகள் தீர்வதற்கு வழி பிறக்கும் என்ற அடிப்படையில் காரியங்களை ஆற்றியிருக்கின்ற மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு வரலாற்றில் தன்னுடைய பணியைச் செவ்வனே செய்திருக்கிறது என்பதற்காக எதிர் காலத்திலும் எல்லா மக்களாலும் நினைவு கூறப்படும். அது மாத்திரமல்லாமல், ஐ. நா. மன்றத்திலே, இந்த அரசாங்கத்தினுடைய அங்கமாக இருக்கின்ற மாண்புமிகு மின்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மூலமாக இந்தப் பிரச்சினையின் மனிதாபிமான கூறுகளை எடுத்துச் சொல்லி மூலமாக பிரச்சினைக்கு நிரந்தரமான தீர்வு காணுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் முயற்சிப்பதாகிறது.

இங்கே இருக்கின்ற அரசியல் கட்சிகளை, கட்சி எல்லைகளை மீறி, கட்சி எல்லைகளைக் கூட மறந்து, கோடுகளைத் துறந்து, அவர்களை எல்லாம் எப்படியாவது ஒன்றிணைக்க வேண்டுமென்பதற்கு, இந்த அரசின் முதலமைச்சராக இருக்கின்ற மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மேற்கொண்டிருக்கின்ற முயற்சிகளை நாம் நன்றாக அறிவோம். அதே நேரத்தில், ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் கண்ணில் ஒற்றிக் கொள்வதுபோல இருக்கிறது ஒரு வரி காணப்படுகிறது. ஒரு வார்த்தை காணப்படுகிறது. அது சாதாரண வார்த்தையாக சில பேருக்குத் தோன்றலாம். தராசுத் தட்டைக் கீழே வைத்துப் பார்ப்பவர்கள் எவருக்கும் எடை தெரியாது. ஆனால் தராசுத் தட்டை மேலே உயர்த்திப் பார்த்தால், எடை நன்றாகத் தெரியும். ஒரு வார்த்தை என்று அதை விட முடியாது. இதிலே குட்டிமணி, தங்கதுரை என்று வருகின்ற இடத்தில் ஒரு வார்த்தை வருகிறது. 'விடுதலை வீரர்களான குட்டிமணி தங்கதுரை' என்று வருகிறது. அந்த 'விடுதலை வீரர்களான' என்பதற்குப் பதிலாக வேறு எந்தச் சொல்லையும் அவர்கள் சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் அதிலேகூட மெத்த கவனமாக, மெத்த கவனமாக என்றால், அதற்குள்ளே ஒரு வரலாறல்லவா வந்து விடுகிறது. விடுதலை வீரர்கள் என்று அவர்களை ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை அறிவிப்புத் திட்டம் அங்கீகரித்தது என்றால், வரலாற்றுக்கு இந்த அரசு, இந்த அரசினுடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கருணை மனம் படைத்திருக்கின்ற பொம்மனச் செம்மல் தலை வணங்குகின்றார் என்று அர்த்தம். அந்த 'விடுதலை வீரர்கள்' என்ற சொல்லுக்குள் எவ்வளவு வரலாறு பொதிந்திருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சான்றோர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். ஆகவே அன்றைக்கு நடந்த அந்தக் கலவரம், இனப் படுகொலை அன்றைக்கு நடைபெற்ற காட்டுமிராண்டித்தனமான, வெறித்தனமான செயல்கள்தான் என்று இல்லாமல், அந்த நிகழ்ச்சியிலே பாதிக்கப்பட்ட விடுதலை

[திரு. வலம்புரி ஜான்]

[1984 பிப்ரவரி 15]

வீரர்களுக்கு இன்றைய வரைக்கும் தொடர்ந்து கொய்வு இல்லாமல் காரியமாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றது இந்த அரசு. இந்த விடுதலை முயற்சி ஒரு நான் முற்றுப் பெறும், மிகச் சிறப்பாக முற்றுப்பெறும். தமிழர்களின் நலன்களை முற்றுப்பெறச் செய்ய முடியும் என்று கட்டியம் கூறுவது போல அமைந்திருக்கிறது.

அதைப்போலத்தான், பயிர்க் காப்புறுதித் திட்டம் பற்றி ஆளுநர் உரை வீரவாகச் சொல்லவில்லை என்றாலும், விளங்கச் சொல்கிறது. இதுவரைக்கும் நெல் பயிருக்கு மட்டும்தான் பயிர்க் காப்புறுதித் திட்டம் என்று இருந்தது. இப்போது எல்லாப் பயிர்களுக்கும் வழங்கப்படுகிறது. நான் இந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே சூற்றம் சொல்வதைக் குறிக்கோவாகக் கொண்டவர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்று குறிப்பிட்டேன். ஆனால் நோபல் பரிசு பெற்ற விவசாய விஞ்ஞானி, திரு. பரோன் தோத் என்பவர் அவருடைய கருத்தினைச் சொல்லியிருக்கிறார். நான் அண்மையிலே அதைப் படித்தேன். இரண்டு திங்களுக்கு முன்னால் அவருடைய கருத்தைத் தாங்கியிருக்கின்ற 'ஸ்மால், பியூட்டிபுல்ட்' என்ற அழகான புத்தகம் வந்திருக்கிறது. அந்தப் புத்தகத்திலே காணப்படுகின்ற கருத்தை எடுத்துச் சொல்வது தகுதியுடையது என்று நான் கருதுகிறேன். அதிலே அவர் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். தமிழ் நாட்டிலே இருக்கின்ற வேளாண் குடிமக்கள், விவசாயிகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். நோபல் பரிசு பெற்ற ஒரு விவசாய விஞ்ஞானி என்று பாராட்டுகின்ற திரு. பரோன் லோக் அவர்கள் "பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டு விவசாய மக்கள், வேளாண்மையிலே வளர்ந்திருக்கின்ற அமெரிக்க நாட்டிலே உள்ள விவசாய மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாத பூச்சி மருந்துகள் உபயோகிப்பதையும் ஒப்புக்கொள்கின்ற அளவுக்கு மனப்பக்குவம் உள்ளவர்களாகத் தமிழகத்திலே உள்ள விவசாயக் குடிமக்கள் இருக்கின்றார்கள்" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலே இருக்கின்ற வேளாண் குடிமக்கள் உலகத்திலேயே சிறந்தவர்கள் என்று சொல்வது இங்கே இருக்கின்ற விஞ்ஞானிகூட அல்ல, நோபல் பரிசு பெற்றிருக்கின்ற விவசாய விஞ்ஞானி. உலகத்திலேயே விவசாயத்தைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டிருக்கின்ற ஒரு விஞ்ஞானி என்று பாராட்டப்படுகின்றவர் சொல்கின்றார். அவர்கள் வேளாண்மையில் வளர்ந்திருக்கின்ற நாடுகளில் ஏற்றுக்கொள்ளாத பொறுக்கு விதைகளையும் பூச்சி மருந்துகளையும் ஏற்கின்ற அளவுக்கு மனப்பக்குவம் உள்ளவர்கள் தமிழ் நாட்டு விவசாயிகள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். வேளாண்மைத் துறையிலே புரட்சியை வேகமாக முடுக்கி விடுகின்ற அளவுக்கு ஆற்றல் பெற்றது தமிழ் நாடு அரசாங்கம் என்று, இங்கே இருக்கின்ற அரசாங்கத்தை, அகில இந்திய

1984 பிப்ரவரி 15]

[திரு. வலம்புரி ஜான்]

அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கத்தை, அந்த அரசாங்கத் துறையிலே நிருவகிக்கப்படுகின்ற விவசாயத் துறையை, இந்தத் துறையின் மூலமாக ஈர்க்கப்பட்டு மாபெரும் புரட்சிக்கு தங்களை ஒப்படைத்துக் கொள்கின்ற தமிழ் நாட்டு உழவர்களை, அமெரிக்க நாட்டிலேயிருந்து நோபல் பரிசு பெற்ற விஞ்ஞானி ஒருவர் பாராட்டுவதைப் பார்க்கிறோம். அவர்கள் பாராட்டுகின்றார்கள். பாராட்டுகின்ற நல்ல மனம் எங்கோ தூரத்திலே இருக்கிறதே என்பதுதான் நமக்கு இருக்கின்ற கவலையாக இருக்கிறது.

அதற்கு அப்பாலே, வீட்டிற்கு ஒருவருக்கு வேலைத் திட்டம். அது பற்றி ஆளுநர் அவர்கள் உரை எப்படி புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரிக்கின்றார்கள், எப்படி அந்தத் திட்டம் செயல்பாட்டுக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதையும் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறது. நான் அண்மையிலே படித்தேன். தன்னுடைய மகன் வேலைவாய்ப்பு நிறுவனத் திற்குச் சென்று தன்னுடைய கார்டைப் புதுப்பிக்கச் செல்கின்றான். அந்த மகனைப் பார்த்து தந்தை சொல்கிறார். 'மகனே, வேலைவாய்ப்பு நிறுவனத்தில் உன்னுடைய கார்டைப் புதுப்பிக்கின்ற நேரத்தில் என்னுடைய கார்டைக்கட எடுத்துப் போக மறந்து விடாதே' என்று சொல்கிறார்.

(முற்பகல் 10-10)

தந்தைக்கும் மகனுக்கும் ஒரே நேரத்தில் வேலை வாய்ப்பு நிறுவனத்தில் காட்டுகளைப் புதுப்பிக்கிற அளவிற்கு சூழ்நிலைகள் இருக்கலாம். ஒரு நாட்டில்—வளர்ந்து வருகிற ஒரு நாட்டில் தவிர்க்க முடியாத பிரச்சினையாக அது இருக்கிறது. ஆனால் வீட்டிற்கு ஒருவருக்கு வேலை என்பது ஏதோ கவர்ச்சிகரத் திட்டமாக இருந்தாலும், இந்த நாட்டுக்கு உண்மையிலேயே நலம் பெறும் திட்டமாக இன்றைக்குச் செயல்பட்டு வருகிறது. அதை மேலும் விரிவாக்க புள்ளிவிவரங்களை அரசு சற்றுக் கவனத்தோடும் கவலையோடும் சேகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

போக்குவரத்துத் துறையைப்பற்றி ஆளுநர் உரை அருமையாகக் குறித் திருக்கிறது. அதிலே மருடமாக இருப்பது மத்தியத் திட்டக் குழுவின் பாராட்டைப் பெற்றிருப்பதாகும். இந்தத் துறை குறித்து அதிகமாகச் சொல்வதற்கு ஒன்றுமில்லை. ஆனால் ஒன்றை மட்டும் குறிக்க வேண்டும். மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து தமிழ்நாட்டு போக்குவரத்துத் துறை எவ்வளவு வேகமாக மாறியிருக்கிறது, வளர்ந்திருக்கிறது என்பதற்குப் புள்ளிவிவரங்கள் தேவை இல்லை. அதற்குள்ள அடிப்படைக் காரணம் நம் மாநிலத்தில் பேருந்துகள் ஓடுகிற போது அசைகின்றன, ஆனால் மற்ற மாநிலங்களில் ஓடுகிறபோது அல்ல,

[திரு. வலம்புரி ஜான்]

[1984 பிப்ரவரி 15]

நிச்சிதமோதே அசைகிற பேருந்துகளை வைத்திருக்கிறார்கள். நான் அதற்காக அவர்களைக் குறைத்துச் சொல்லவில்லை. அந்த மாநிலங்களில் அப்படிப்பட்ட போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் செயல்படுகிற நேரத்தில், நம்முடைய மாநிலத்தில் மத்தியத் திட்டக் குழுவின்னுடைய பாராட்டைப் பெறுகிற நிலையில் இருக்கிறோம்.

அதைப்போலத்தான் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கே வழிகாட்டுகின்ற வகையில் குடும்ப நலத் திட்டம் செம்மையாகச் செயல்பட்டு வருகிறது, நிர்ணயிக்கப்பட்ட இலக்கை எட்டியிருக்கிறது என்பதை ஆளுநர் உரை அருமையாகத் தெரிவித்திருக்கிறது. நான் இதை வற்புறுத்திச் சொல்வதற்குக் காரணம், 'ஃபேமிலி பிளானிங்' என்பது இரண்டு சொற்களாக இருக்கலாம். 'ஃபேமிலி' என்ற சொல்லும், 'பிளானிங்' என்ற சொல்லும் ஆங்கில மொழியில் நெடுங்காலமாக இருந்துவருகிற சொற்களாகும். ஆனால் அந்த இரண்டு சொற்களையும் 'ஃபேமிலி பிளானிங்' என்று முதன்முதலாகச் சேர்த்து உருவாக்கியவர் திருமதி மார்கரெட் சாண்டர் என்கிற அமெரிக்க அம்மையார் ஆவார்கள். இந்த இரண்டு சொற்களையும் இவ்வாறு சேர்த்து உருவாக்கிய காரணத்திற்காக அந்த அம்மையார், மனிதனைச் சந்திரனுக்கு அனுப்புகிற அளவுக்கு அறிவியலில் முன்னேற்றம் பெற்றிருக்கிற அந்த அமெரிக்க நாட்டில் கைது செய்யப்பட்டார்கள், கண்டிக்கப்பட்டார்கள். மக்கள் எல்லாம் அவர் மீது சிறிப் பாய்ந்தார்கள். இப்படி விஞ்ஞானத்தில் வியத்தகு சாதனை புரிந்திருக்கிற அமெரிக்க நாட்டில் 'ஃபேமிலி பிளானிங்' என்ற சொல்லை உருவாக்கிய அம்மையார், கண்டனத்திற்கும் கடுமையான சொல்லுக்கும் ஆளாகி இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் இங்கேயுள்ள மக்கள் புரணத்தை நம்புகிறவர்கள், இதிகாசங்களை நம்புகிறவர்கள். பிற்போக்குச் சேற்றிலே புதைந்து கிடக்கிறவர்கள் என்றெல்லாம் பழிக்கப்படுகிற ஒரு நாட்டில், குடும்பநலத் திட்டம் தன்னுடைய இலக்கை எட்டியுள்ளதோடு, அதையும் தாண்டிச் செல்லும் அளவிற்கு, அதற்கும் அப்பால் எட்டிப் பார்க்கும் அளவிற்கு இங்கே புரட்சி நடக்கிறது என்றால், இந்த அரசு, இந்த அரசைச் சார்ந்த அதிகாரிகள், எந்த அளவிற்கு இதிலே வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இந்த நாடு. குழந்தைகள் எல்லாம் ஆண்டவன் தந்தவை என்ற மூட நம்பிக்கை முழுமையாக நிறைந்திருக்கிற நாடாகும். இந்த நாட்டிலேதான் குடும்பநலத் திட்டம் இந்த அளவிற்கு வெற்றி பெற்றிருக்கிறதென்றால், அரசு இயந்திரம் எந்த அளவிற்கு அசுரத்தனமாக இருக்கிறது, இந்தக் கருத்துப் புரட்சி எந்த அளவிற்கு கிராமங்களைத் தொட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

1984 பிப்ரவரி 15] [திரு. வலம்புரி ஜான்]

அதேபோல், இந்த ஆளுநர் உரையில் மகுடமாக, இதயத்திலே விழுந்திருக்கிற வரலாற்று விதையாக நான் கருதுவதெல்லாம், கட்டிடப் பணியாளர்களுக்குத் தந்திருக்கின்ற, செய்யப்பட்டிருக்கின்ற சட்ட மாற்றங்கள். கட்டிடப் பணியாளர்கள் என்பவர்கள் பொதுவாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் இன்றைக்கு ‘ஆர்கனைசடு லேபர்’ என்று சொல்ல இயலாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட அப்படிப்பட்ட சாமானியர்கள், அப்படிப்பட்ட சாதாரணமானவர்கள் கட்டிடங்களைக் கட்டுகிறார்கள். வீட்டுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் விழா கொண்டாடுகிறார்கள். விருந்து வைத்து உள்ளே போகிறார்கள். ஆனால் இவர்களோ மறைக்கப்படுகிறார்கள். இவர்கள் அடிபட்டுக் கீழே விழுந்துவிட்டால், இவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. அடிபட்டுவிட்டால், இவர்கள் வாழ்க்கையிலே அவலம் சூழ்ந்துவிடுகிறது. இந்தச் சூழ்நிலையை இந்த அரசு மாற்றியிருக்கிறதென்றால், இது இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கு மட்டுமல்ல, உலகத்திற்கே வழிகாட்டுகிறது என்பேன்.

திரு. மாசேதுங் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “நூறு மலர்கள் மலரட்டும், நூறு கருத்துக்கள் இங்கே உருவாகட்டும்” என்ற பாடலை அவர் தொழிற்சாலையிலே சென்று பாடவில்லை. இங்கே ‘அன் ஆர்கனைசடு லேபர்’ என்று சொல்கிறோமே, பயிர்க்காடுகளிலும், பண்ணைக் காடுகளிலும் இருக்கிற ஒழுங்குபடுத்தப்படாத தொழிலாளர்களுக்காக நாம் உழைத்தாக வேண்டும். அதுதான் உண்மையான மக்கள் பணி என்று அவர்கள் குறித்ததைப் போல, கட்டிடத் தொழிலாளர்களை இதுவரை எந்த அரசும் கவனத்திலே கொண்டதில்லை. அப்படித் கவனத்திலே கொள்ளப்படாத கட்டிடத் தொழிலாளர்களை இன்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் இந்த முற்போக்கு அரசுதான் கவனத்தில் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தொழிலாளர்கள்பால் நாட்டம் உள்ளவர்கள், தொழிலாளர்களுக்காக என்றைக்கும் குரல் கொடுக்கிறவர்கள் நேடியாக இல்லாவிட்டாலும் தங்களுடைய மனத்திலே வாழ்த்துவார்கள். அரசியல் நிர்ப்பந்தம் நேரிடையாக வாழ்த்த அவர்களுக்கு இடம் தரவில்லை என்றாலும், நெஞ்சிலே வாழ்த்துவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அதேபோலத்தான், இந்த நாட்டிலிருக்கிற கல்வி முறை மெக்காலே காலத்திலிருந்த கல்வி முறை. ஆங்கிலேயருடைய ஆட்சிமுறையை விரிவாக்கவும், வளர்க்கவும் ஏற்பட்டதுதான் அந்தக் கல்வி முறை. அந்தக் கல்வி முறைதான் இன்றைக்கு வரைக்கும் இருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே சில பேர் கல்லூரியில் படித்தவர்கள்தான் படித்தவர்கள் என்று கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பல்கலைக் கழகங்கள் எல்லாம், என்னைப் பொறுத்தவரை, மாணவர்களை மூட்டாளர்களாக்கும் முயற்சியில்தான் இதுவரைக்கும் தோற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. வலம்புரி ஜான்]

[1934 பிப்ரவரி 15]

கின்றன. சாதாரணமாக கிராமங்களிலே கேட்பார்கள். “உன் தங்கைக்கு எப்போது திருமணம்” என்று. பதில் சொல்கிறவன், “அவள் படிப்பு முடிந்ததும் திருமணம்” என்று சொல்லுவான். மீண்டும், “என்ன தம்பி, படிப்பு முடிந்து விட்டதா?” என்று கேட்பார்கள். ஆகவே பொதுவான நம்பிக்கை மனிதனுடைய அடிமனத்திலே, கல்லூரியிலே படித்தால், அந்தப் படிப்பு முடிந்து விட்டது என்ற எண்ணம் இந்த நாட்டிலே இருக்கிறது. ஆனால் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, ‘சாந்துணையும் கல்லாதவாறு’ என்று திருவள்ளுவர் சொல்கிறார். அதுதான் திருவள்ளுவர் காட்டியிருக்கிற கல்லூரிப் படிப்பு; சொல்லியிருக்கிற பல்கலைக் கழகப் படிப்பு. சாகிறவரைக்கும் படிக்க வேண்டும். காரணம், அந்தப் படிப்பு மனிதனை சாகாமல் இருக்க வைக்கும் என்று நம்பிய காலம் இருந்தது. ஆனால் படிப்பு முடிந்துவிட்டதா என்று கேட்கிற இந்த நாட்டைப் பார்த்தால், மனிதனுடைய மனதிற்குள்ளே உள்ள அடிமனம் என்ன சொல்கிறது என்றால், கல்லூரிப் படிப்புதான் படிப்பு என்று சொல்லுகிறது. ஆனால் நாட்டிலே உள்ள அறிவியல் விஞ்ஞானிகள் அதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. கல்விச் சிந்தனையாளர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. “புள்ளி விவரங்களைச் சேர்ப்பது கல்வியா, இல்லை பூமியை உழுவது கல்வியா?” என்று கேட்டால், “பூமியை உழுவது ஒன்றுதான் கல்வி. புள்ளி விவரம் சேர்ப்பது கல்வியல்ல” என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

Betrand Russel, “It is not the inculcation of a settled object of knowledge. It is an inculcation of spirit of inquiry”

என்று அழகாகச் சொல்லுகிறார். இன்னின்ன வேலை தெரிந்து கொண்டிருக்கிறான் என்றால், அவன் கல்விமான் அல்ல. இன்னின்னவைகளைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தோடு எவனை ஒரு கல்வி முறை ஈடுபடுத்துகிறதோ, அது கல்வி என்று சொல்லுகிறான். பாரதியும் வெகு அழகாகச் சொல்கிறான். ரஸ்ஸலுக்கும் அவனுக்கும் சம்பந்தமில்லை. ‘தேடு கல்வி இலாத ஒரு ஊரை தியினுக்கு இரையாக விடுத்தல்’ என்கிறான். கல்வி என்பது புள்ளி விவரங்களைச் சேர்ப்பதல்ல. ‘இன்னின்னவைகளைத் தெரிந்து கொள்வதல்ல. ‘தேடு கல்வி’ என்று சொல்கிறான். ‘தேடு’ என்பதுதான் ‘என்கொயரி’. இன்னின்னவைகளைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தை உருவாக்கினால், அது கல்வி என்று சொல்கிறான். அந்தக் கல்வி இந்த நாட்டிலே பாழ் பட்டதற்கு எத்தனையோ காரணங்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு அடிப்படையான முதற் காரணம், எந்தச் சமுதாயம் உடல் உழைப்பைக் கொச்சைப்படுத்துகிறதோ, எந்தச் சமுதாயம் உடல் உழைப்பைக் கேவலப்படுத்துகிறதோ, அந்தச் சமுதாயத்தினுடைய நாகரீக அடிப்படை

1984 பிப்ரவரி 15] [திரு. வலம்புரி ஜான்]

தகர்ந்து போகும் என்பதை உலக நாடுகள் பார்க்கின்றன. அப்படி எண்ணிப் பார்க்கும்போது. இன்றைக்கு மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு கல்வியிலே கொண்டு வந்துள்ள மாபெரும் மாற்றம் உள்ளபடியே நன்மை தருவதாகும். தொழிற் கல்வியோடுதான் கல்வி பெற வேண்டும், அதுதான் உண்மையான கல்வி என்று வலியுறுத்திச் சொல்வதற்குக் காரணம், நாகரீக அடிப்படை அங்கேதான் பாதுகாக்கப்படுகிறது. உடல் உழைப்பை உதாசினப் படுத்துகிற, உடல் உழைப்பைக் கேவலப்படுத்துகிற, உடல் உழைப்பைக் கொச்சைப்படுத்துகிற எந்தக் கல்வி முறையும் நாட்டிலே நாகரீகத்தை தோற்று விக்காது, நாட்டை வளர்க்காது. உடலால் உழைக்கிறவர்கள் எல்லாம் ஒரு சாதி; மனத்தால் உழைக்கிறவர்கள் எல்லாம் மற்றொரு சாதி. சாதியிலே புதிய புரிணாமங்கள் உற்பத்தியானால் நிச்சயமாக சமுதாயத்தில் பிளவுகள் ஏற்பாடுக்கும் இருக்கும். அதை நீக்க, அரசு ஒரு ஆழமான அடிப்படையை இன்றைக்குப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பது பாராட்டத்தக்கது.

அதைப்போலவேதான் அரசுப் பணியாளர்கள்கூட, கருத்து மாறுபாடு கொண்டவர்கள்கூட, பணிக்கொடை தவிர 10,000 ரூபாய் தருவோம் என்ற செய்தியை வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அந்த ரூ. 10,000 தருவதிலேகூட குறை சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக, குற்றம் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக, நேற்றைக்குப் பேசியவர்கள் சிலர் 10,000 ரூபாய் என்கே தருகிறார்கள்; 5000 ரூபாய் தானே தருகிறார்கள் என்று தங்களுக்குக் கணக்கிலே உள்ள ஆற்றலை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். அடுத்து, மிகச் சிறந்த முறையில் மாவட்டப் பிரிவினை இருக்கிறது. மிகச் சிறந்த சான்றோர்களின் திருநாமங்களால் இந்த மாவட்டங்கள் வழங்கப்படுமென்று அறிவிப்பு வருகிறது. சிலர், “ஒரு மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து பேரறிஞர் அண்ணா மாவட்டம், காமராசர் மாவட்டம் என்று அழைத்து விடுவதால் இந்த நாட்டிலே உள்ளவர்கள் கவலை தீரப் போகிறதா; கண்ணீர் வற்றிவிடப் போகிறதா?” என்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் எல்லா நாடுகளிலும் பார்க்கிறோம். சான்றோர்களை வாழ்த்துவதும், சரித்திரத்தை உருவாக்கியவர்களை, தலைவர்களை வழிபடுவதும் தொன்று தொட்டு மரபாக இருக்கிறது. நேற்றைக்குக்கூட மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள், உரையாற்றும்போது, ஒன்றைச் சொன்னார்கள். சோவியத் சொர்க்கத்தில் திருமணமான தம்பதியர்கள் எல்லாம் தியாகச் சின்னங்களை வழிபட்ட பின்னர்தான் வாழ்க்கையைத் தொடங்குகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். தியாகச் சின்னங்களை வழிபடுகிறார்கள் சோவியத் மக்கள். “அதுதான் நாட்டிலே தீவிரமான திருப்பங்களை உருவாக்கும், மாபெரும் மாற்றங்களை உருவாக்கும்” என்று நம்புகிறார்கள். இப்படி வரலாற்றை வணங்காதவர்கள், வரலாற்றுச் சின்னங்களை நெஞ்சிலே

[திரு. வலம்புரி ஜான்]

[1984 பிப்ரவரி 15]

கொள்ளாதவர்கள், தங்களுடைய பழமையை மறந்து போகிறவர்கள் நிச்சயமாக நிகழ்காலத்திலே உலகத்தால் வாழ்த்தப்பட மாட்டார்கள். இந்த எண்ணத்திலேதான், பேரறிஞர் அண்ணா மாவட்டம் என்று வந்திருக்கிறது. ஆனால் இதிலேகூட குறை சொல்லுகிறார்கள். நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள்—நான் எடுத்துச் சொல்லி, தெரிந்துகொள் வேண்டிய அவசியமில்லை. இருந்தாலும் என்னுடைய ஆன்மாவின் ராகமாகச் சிலவற்றைச் சொல்லியாக வேண்டும்—தமிழர்களின் அடிமை இரவுகளை முடிப்பதற்காக விடியல் பாடிய ஆலோகத்தைப்போல் வந்தவர்கள். பூந்தாது வாரி வருகிற பொதிகை மலைத் தென்றல் காற்றைப்போல, தாழ்ந்து கிடக்கிற தமிழகத்தைத் தட்டி எழுப்ப வந்தவர்கள். குளிர்த்து கிடந்த தமிழகத்தினுடைய குருதி ஓட்டத்திலே கொந்தளிப்பை உருவாக்கியவர்கள்.

(முற்பகல் 10-20)

மிகச் சிறந்த மக்களாட்சி மலர் என்று உலகத்தவரால் புகழப்படுகின்றவர் பேரறிஞர் அண்ணா. நீக்குப் போக்கும், நெழிவுச் சுழிவும் நிரம்பிய தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள். ஒரு தாயைப் போன்ற தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா. எவர் மீதும் பொறாமைப்பட இயலாத அளவுக்கு தன்னம்பிக்கையுடைய தனித்த மாபெரும் கலங்கரை விளக்கமாக வாழ்ந்த தலைவர் அவர். இதிகாசத்திலும், புராணத்திலும் வீழ்ந்து கிடந்த தமிழகத்தைத் திருத்தி, திசை திருப்பி ஒரு மிகப் பெரும் முற்போக்கான சூழ்நிலையை இந்த நாட்டு இளைஞர்களுக்காக உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார் பேரறிஞர் அண்ணா. தமிழர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு அதை நினைத்துப் பார்க்கிறார்கள். அந்தப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய பெயராலே ஒரு மாவட்டம் இன்றைக்கு உருவாகிறது. அப்படி உருவாகிறபோது, தமிழ் படித்த நெஞ்சங்கள் எல்லாம், இந்த நாட்டினுடைய எதிர்கால வரலாற்றில் நம்பிக்கை படைத்த கோடானு கோடி இளைஞர்கள் நெஞ்சங்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு மகிழ்கிறது, அவர்களுடைய நெஞ்சங்களில் எல்லாம் மழை விழுகிறது, பால் பொழிகிறது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆனால் அதையும் விட்டார்களா என்றால், விடவில்லை. ஆளுநர் அவர்களுடைய உரை முடிவடைந்து 6 மணி தேரங்கூட ஆகவில்லை. உடனே அதற்கும் குறை சொல்ல புறப்பட்டு விட்டார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய பெயராலே மாவட்டம் இருக்கலாம், ஆனால் அண்ணா பிறந்த செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தை அல்லவா இரண்டாகப் பிரித்து ஒரு பகுதிக்கு அண்ணா மாவட்டம் என்று பெயர் வைத்திருக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதோடு மாத்திரமில்லாமல், மதுரையைப் பிரித்து திண்டுக்கல்லைத் தலைநகராக வைத்து அண்ணா மாவட்டத்தை அமைப்பா

1984 பிப்ரவரி 15]

[திரு. வலம்புரி ஜான்]

னேன் என்று குற்றம் சொல்ல புறப்பட்டு விட்டார்கள். எதிர்க் கட்சியிலே இருக்கிற பெருமக்கள், ஆண்ட கட்சியினர் ஆளும் கட்சியைக் குற்றம் சொல்லலாம், குறை சொல்லலாம். அது அவர்களுக்கு இருக்கிற மக்களாட்சிக் கடமை, அவர்களுக்கு இருக்கிற உரிமை. ஆனால் குற்றம் சொல்வதையும், குறை சொல்வதையும் மட்டுமே அவர்கள் வாழ்க்கையினுடைய குறிக்கோளாகக் கொண்டால், அவர்கள் மக்களாட்சியைக் கேவலப்படுத்துகிறார்கள், அவமானப்படுத்துகிறார்கள் என்றுதானே அர்த்தம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கு நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். ஒரே ஒரு மாவட்டத்திற்கு மட்டும் உரியவரா பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள்? இல்லை, இல்லை. “சிங்க நடையையும், சிங்கார தென்றல் நடையையும் தன் நடையால் சந்தித்த கோமான்” என்று ஊரிலும், உலகத்திலும் பேர் பெற்றவர் பேரறிஞர் அண்ணா. மற்றவர்கள் எல்லாம் உலகத்தைத் தமிழகத்திற்குக் காண்பித்தார்கள். ஆனால் அறிஞர் அண்ணா அவர்களோ தமிழகத்தை உலகத்திற்குக் காண்பித்தார்கள். ஓரிடத்தை, இங்கர்சாலை, சன்யாட்சென்னை, சமாட்செட்மானை இந்த நாட்டிலுள்ள இளைஞர்கள் ஆர்வத்தோடு படித்தார்கள் என்றால், அதற்குக் காரணம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய எழுத்துத்தான். இன்றைக்கு எண்ணிப் பார்க்கிறோம். கூனி, குறுகிக் கிடந்த தமிழகத்தினுடைய சிந்தனைக்குக்கூட அவர்கள் புதிய ஒளியை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தமிழ் உலகத்திற்குச் சொந்தம். மலேசியாவில் தமிழன் இருந்தாலும், மொரீசியஸ் தீவில் தமிழன் இருந்தாலும், ஈழத்திலே தமிழன் இருந்தாலும், தமிழன் எந்த நாட்டிலே வாழ்ந்தாலும், அவனுடைய நெஞ்சத்திலே எல்லாம் சங்கநாதமாக ரீங்காரமிட்டுக் கொண்டு வாழ்கிறவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள். அப்படிப்பட்ட பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய பெயரை செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலே ஒரு பகுதிக்கு வைத்திருக்க வேண்டாமா, மதுரையிலே வைக்கலாமா என்று கேட்பவர்கள் குறித்து நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். உண்மையிலேயே நான் இதைச் சொல்வதற்காக தலை குனிகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட மாவட்டத்திற்கு மட்டும் உரியவரல்ல. இந்த மாநிலத்திற்கு உரியவர். எங்கெங்கு தமிழர்கள் வாழ்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் அவர்கள் உரியவர்கள். அப்படிப்பட்ட பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களை செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திற்கு மட்டும் என்று பிரித்துவிட வேண்டும், குறுக்கி விட வேண்டுமென்று சிலர் சொல்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் குற்றம் சாட்ட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு, வேண்டுமென்றே அப்படிச் செயல்படுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வலம்புரி ஜான்]

[1984 பிப்ரவரி 15]

அதைப் போலவே பெருந்தலைவர் காமராசர் அவர்களை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு நினைத்திருக்கிறது. விருதுபட்டியிலே பிறந்த ஒரு சாதாரண மனிதன், ஆலமா விழுதுகளைப்போல் இமயம் வரை சென்றிட முடியும், கிளை பரப்பிட முடியும், இந்த நாட்டினுடைய வரலாற்றை உருவாக்கிட இயலும் என்றால். அதற்குச் சொந்தக்காரர் திரு. காமராசர் அவர்கள்தான். மகாத்மா காந்திபோல் வளர வாய்ப்பிருந்தும், இந்த நாட்டினுடைய குடியரசுத் தலைவராக உயரக்கூடிய வாய்ப்பு இருந்திருந்தம்கூட, தனக்கு அதிகாரத்திலே பங்கு வேண்டாம் என்கிற அளவுக்கு, தானே பிரதமர் ஆகக்கூடிய வாய்ப்பு இருந்தும், “நான் பிரதமர்களை உருவாக்கிக் காட்டுகிற பிரதம பிரதமராக இருப்பேன்” என்கிற அளவுக்கு ஒரு வரலாற்றை உருவாக்கியவர் திரு. காமராசர் அவர்கள். மரணம் சில பேருக்கு முற்றுப்புள்ளியாக இருக்கிறது. ஆனால் பெருந்தலைவர் காமராசர் அவர்களைப் பொறுத்தவரை, மரணம் என்பது ஒரு இடைவேளையாக இருக்கிறது. சிலர் சாவதற்காக வாழ்கிறார்கள். சிலர் வாழ்வதற்காகவே சாகிறார்கள். சாதாரண மனிதன் கடுமையான உழைப்பை மேற்கொண்டால், வரலாற்றில் இடம் பெறும் அளவுக்கு உயர்ந்திட இயலும் என்கின்ற நம்பிக்கையை இந்த நாட்டு இளைஞர்களுக்கு எல்லாம் உணர்த்துகின்ற அளவுக்கு ஒரு கலங்கரை விளக்கமாக விளங்கி, வாழ்ந்து. மறைந்தவர் திரு. காமராசர் அவர்கள். அவர் பெயரைப் போற்றுகின்ற அளவுக்கு அவர் பெயராலே ஒரு மாவட்டம் உருவாகிறது.

அடுத்து, முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்களைப் பொறுத்தவரை, வீரமும், தேச பக்தியும் இணைந்த இந்த நாட்டைத் தீமைகள் தீண்டாது என்று சொல்லி வந்தவர் அவர். நான் அவரைச் சின்ன வயதிலே பார்த்த நினைவு எனக்கு உண்டு. நின்று பேசுகிறபோது, கந்தா, கடம்பா, கமுகாசலபதியே என்று தொடங்குவதாக இருந்தால், தமிழ் மொழியானது அருளி போல் அவரிடமிருந்து கொட்டும். ஆன்மீக நலன் இந்த நாட்டுக்கு அவரிடமிருந்து வந்து சேரும் என்பதை இந்த நாட்டிலே இருந்தவர்கள் நன்றாக உணர்ந்திருந்தார்கள். அப்படி தேச பக்தி, தெய்வ பக்தி இந்த இரண்டும் இந்த நாட்டிலே ஊன்றுவதற்குக் காரணமாக இருந்தவர் அவர். சில பேர் சாதியின் பெயராலே, சமயத்தின் பெயராலே அவரை சாடுகிறவர்களாக இருந்தார்கள். ஆனால் அவரோ சாதிக்கும், சமயத்துக்கும் அப்பாற்பட்ட மனித குல ஒருமைப் பாட்டுக்காகப் பாடுபட்டார். அப்படிப்பட்ட ஒரு மாபெரும் தலைவரான திரு. முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்களுக்கு அரசு தன்னுடைய அஞ்சலியைச் செலுத்தும் முகமாக ஒரு மாவட்டத்திற்கு அவர் பெயரை வைத்திருக்கிறது.

1984 பிப்ரவரி 15]

[திரு. வலம்புரி ஜான்]

அடுத்து, வள்ளலார் பெயர் ஒரு மாவட்டத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய பெயரை எடுத்துக்கொள்கிறபோது, அவர் வாழ்ந்த இடத்திற்கு அந்தப் பெயரை வைத்திருக்கிறார்கள். சென்னையிலேகூட அவர் வாழ்ந்திருக்கிறார். இங்கேயிருக்கிற கந்தகோட்டத்தைப்பற்றிக்கூட அவர் பாடியிருக்கிறார்; பார்த்திருக்கிறார். ஆனால் அவர்களுடைய நினைவு எங்கே இருக்கிறதோ அங்கே அவர்களுடைய பெயரை வைக்க வேண்டுமென்ற அளவிலேதான் முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“அகத்தே கறுத்து, புறத்தே வெளுத்திருந்த உலகோர் அனைவரையும் தகர்த்தே திருத்தி சன்மார்க்க சங்கத்திடை வித்திட என்றே இதற்கே பரத்தை பெற்று அருளுக என்று என்னை எம்மால் இந்த உலகிற்கு அனுப்பினானே” என்று எடுத்துச் சொல்லி, இந்த உலகத்திற்கெல்லாம் ஆன்மீக ஒருமைப் பாட்டைத் தந்திருக்கிற வள்ளலார் பெருமானுடைய பெயராலே ஒரு மாவட்டம் ஏற்படுத்தப்படவிருக்கிறது. சத்துணவுத் திட்டத்தை இன்றைக்கு நிறைவேற்றுகின்ற ஒரு மாபெரும் அரசு இப்பெயரை வைப்பதுதானே பொருத்தம். ஒரு அரசு வள்ளல் பெருமானுடைய பெயரை மாத்திரம் வைத்து, ஒரு மாவட்டத்தை மட்டும் உருவாக்கியதா என்றால் இல்லை, “வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன், இளைத்தேன்” என்று அவர் சொன்ன வார்த்தைகளுக்கு வரலாறு படைக்கவில்லை என்றால், குற்றம் சொல்லலாம். இந்த அரசு அப்படிப்பட்ட நிலையில் அந்த மாவட்டத்திற்கு வள்ளலாரின் பெயரை மாத்திரம்தான் வைத்ததா என்றால் இல்லை. வள்ளலார் பெருமானுடைய கனவை நினைவாக்குகிற வண்ணம் இந்த நாட்டில் இருக்கும் இலட்சக் கணக்கான குழந்தைகள் இன்றைக்கு சிலேட்டோடும் போகிறார்கள், பிளேட்டோடும் செல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் இன்றைக்கு கல்வி வருகிறது என்றால், அறியாமை அகலுகிறது என்றால், வெளிச்ச விழுதுகள் வேர் விடுகின்றன என்றால், அவர்களின் வயிறு குளிருகிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். அதிலேயும் குறை சொல்லுகிறவர்கள் உண்டு. “சத்துணவுத் திட்டமா? அதிலே ஊழல்” என்கிறார்கள். திட்டமே ஊழல் என்கிறார்கள். ஊழல் எங்கே இருக்கிறது என்று கேட்டால், உடனே பொதுவாகக் குற்றஞ் சாட்டுகிறார்கள். சத்துணவுத் திட்டமே தவறு என்கிறார்கள். சிலர் நம்பிக்கை படைத்தவர்களாக, முற்போக்கு எண்ணம் படைத்தவர்களாக இருந்தாலும்கூட இது ஒரு சரியான நடைமுறையல்ல என்ற சாயங்கால வாதத்தை ஆரம்பிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நான் மெத்தப் பணிவன்போடு சொல்லிக் கொள்வேன். நகத்தில் அழுக்குச் சேருகிறது என்றால், அழுக்கை நீக்க வேண்டும் என்று மட்டும் சொல்லாமல், நகத்தையே அகற்ற வேண்டும் என்று

[திரு. வலம்புரி ஜான்]

[1934 பிப்ரவரி 15]

சொல்லுகிறவர்கள் உண்டு. அல்லது நகத்தை வெட்டிவிட்டால், அழுக்குச் சேராது என்று கூட சொல்லலாம். அது கூட நல்லது. ஆனால் அழுக்குச் சேருகிறது என்றால், நகம் இருந்தால் அழுக்குச் சேரும், ஆகவே நகத்தை வெட்டு என்று கூட சொல்லாமல், இந்த நகமே விரல் இருப்பதால்தானே வருகிறது, ஆகவே அழுக்குச் சேராமல் தடுக்க வேண்டுமானால் விரலையே வெட்ட வேண்டும் என்று வாதம் படைப்பவர்களை நாம் கடைத்தேற்றவும் இயலாது, காப்பாற்றவும் கூடாது. என்ன குறை சொல்லுகிறார்கள் என்றால் வள்ள ளாருடைய பெயரை ஒரு மாவட்டத்திற்கு வைக்கலாமா என்கிறார்கள். ஆனால் வள்ளல் பெருமானுடைய பெயரை ஒரு மாவட்டத்திற்கு வைக்கிற முழுத்தகுதி இந்த அரசுக்கு உண்டு, காரணம் அவருடைய கனவை நனவாக்கியது இந்த அரசுதான்.

அதைப்போலவே சிதம்பரனார் பெயராலே ஒரு மாவட்டம் உருவாக இருக்கிறது. “செக்கிழுத்தார், சிறை அடைந்தார், காலமெல்லாம் சுதந்திரத்திற்காகக் கண்ணீர் உகுத்தார்” என்ற பெருமைக்குச் சொந்தக்காரர் வ.உ. சிதம்பரனார். அவர் வெறும் கப்பலோட்டிய தமிழர் மாத்திரமல்ல. நிறைய இலக்கியத்தைப் படைத்திருக்கிறார். திருக்குறளுக்கு விளக்கம் சொன்னார். தொல்காப்பியத்திற்கு அந்த நாளிலேயே வியாக்கியானம் செய்து கொடுத்தார். ஜேம்ஸ் ஆலன் போன்ற வெளிநாட்டினிலே இருக்கிற சிறந்த நம்பிக்கையாளர்களின் நூல்களையெல்லாம் நம் நாட்டு இளைஞர்களுக்கு நம்பிக்கை வர வேண்டும் என்பதற்காக, வெள்ளைக்காரன் இந்த நாட்டை ஆண்ட காலத்தில் “நான் சிறைக்குப் போனாலும், நான் உள்ளே இருக்கிற நேரத்தில் இந்த நாட்டு இளைஞர்கள் நம்பிக்கை மிகுந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும்” என்று எண்ணி, “என்னுடைய நூல்கள் உங்களையெல்லாம் ஊக்குவிக்கும்” என்று சொல்லுகிற வகையில் மிகச் சிறந்த இலக்கிய வாதியாக அவர் திகழ்ந்தார். அவருடைய நினைவைப் போற்றுகிற வகையில் ஒரு மாவட்டத்திற்கு ‘சிதம்பரனார் மாவட்டம்’ என்று பெயரிடப்படுகிறது.

அடுத்து, வள்ளியம்மை மாவட்டம் என்று வள்ளியம்மை பேரால் ஒரு மாவட்டம் அமையவிருக்கிறது. தென்னாப்பிரிக்காவில் காந்தியடிகள் நடத்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஒன்றிணைந்து அதிலே நிழலாக, நிஜமாக இருந்தவர் வள்ளியம்மை. அப்படிப்பட்டவர் பெயராலே ஒரு மாவட்டம் அமைய இருக்கிறது என்றால், அதிலே கூட குறை சொல்லுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். “அந்த அம்மையார் பெயராலே எதற்காக ஒரு மாவட்டத்திற்குப் பெயர் வைக்க வேண்டும்? அவருடைய பெயரை ஒரு ஒன்றியத்திற்கு வைத்திருக்கலாம், மாவட்டத்திற்கு வைத்திருக்க வேண்டாம்” என்று அந்த

1984 பிப்ரவரி 15]

[திரு. வல்ம்புரி ஜான்]

அம்மையாரின் வரலாற்றையே குறைத்துப் பேசியவர்கள் வரலாற்றை நேற்றைய மாலை இதழ்கள் தாங்கி வந்திருக்கின்றன. வள்ளியம்மையாரின் வரலாறு என்பது சாதாரண வரலாறு அல்ல. இந்த அரசு இன்றைக்கு எவ்வாறு மொழி உரிமைக்காக, இன உரிமைக்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறதோ அதற்கெல்லாம் அடிப்படையாக இருக்கிற நாட்டுரிமைக்காகப் போராடியவரை நாம் நெஞ்சத்திலே கொண்டாக வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் தான் அந்தப் பெயரை இன்றையதினம் ஒரு மாவட்டத்திற்கே சூட்ட இருக்கிறோம். “மாவட்டத்திற்கு அவர் பெயரை வைக்கலாமா, ஒன்றியத்திற்கு மட்டும் வைத்தால் போதாதா?” என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். அதில் என்ன வேடிக்கை என்றால், அப்படிச் சொல்லுகிற பெருமகன்தான்; நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டபடி, “அண்ணாவின் பெயரை செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கெல்லாவா வைத்திருக்க வேண்டும், அவர்கள் அங்கேதானே பிறந்தார்கள்” என்று கேட்ட வர்தான், அண்ணா அவர்கள் காஞ்சிபுரத்தில்தான் கருக்கொண்டார் என்பதைக் கூட நாம் அறியாதவர்கள் என்பதைப்போல் சிறந்ததொரு சொற்பொழிவை நிகழ்த்திவிட்டு மேலும் சொல்லியிருக்கிறார். “தென் சென்னைக்கு திருவள்ளுவரின் பெயரையும் வட சென்னைக்கு இளங்கோவடிகளின் பெயரையும் வைக்கலாம்” என்றும் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார். நான் அவர்களைப் பார்த்து ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். வடசென்னைக்கு இளங்கோவடிகள் பெயரைச் சூட்டலாம் என்றால், சேன் தம்பி சிலம்பை இசைத்தது வட சென்னையிலா? இளங்கோவடிகள் வாழ்ந்து மறைந்தது வடசென்னையிலா? மதுரையை எறித்தாளே கண்ணகி அது இடம் பெயர்ந்து வந்தது வடசென்னையிலா? வடசென்னைக்கு இளங்கோவடிகள் பெயரை வைக்க வேண்டும் என்று வடசென்னைக்கும் இளங்கோவடிக்கும் முடிச்சப் போடுகிற அளவுக்கு வாதத்திலே விழுந்து போவதற்கு என்ன காரணம் என்றால், குற்றம் சொல்வதே அவர்களின் குறிக்கோளாக இருப்பதுதான். இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, சிகரம் வைத்ததைப்போல் 2000 ஆண்டுகளாக இந்தத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் புகழ்க் கொடியைப் பரப்பி வருகிறவர் திருவள்ளுவர். அவருடைய பெயராலே ஒரு மாவட்டம் அமைய இருக்கிறது. இலக்கியத்தில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள், இலக்கியம் எப்படி சமுதாயத்தைச் சீர்படுத்த முடியும் என்ற அறிந்துகொள்ள வாய்ப்பு இல்லாதவர்கள் ஒருவேளை நினைக்கலாம், திருவள்ளுவர் பெயராலே ஒரு மாவட்டம் இருந்தால் என்ன நடந்து விடும் என்று, ஆனால் அழுதும் தொழுதும் அன்றாடம் படிக்கிற இந்த நாட்டு இளைஞர்களைக் கேட்டால், திருவள்ளுவர் வாழ்க்கைக்கு எவ்வளவு தேவையானவர் என்பதைச் சொல்லுவார்கள்.

[திரு. வலம்புரி ஜான்]

[1984 பிப்ரவரி 15]

“Danger of Marcus Uralius, Universality of Shakespeare, Characteristic combination of great thinking of Shelley”

என்று இவைகளையெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டே வருகிறான், ஜி. யு. போப். இவைகள் எல்லாம் காணப்படும் திருக்குறள் என்று சொல்லுகிற இந்த மண்டலத்திலே இருக்கிற பழமையான நூலுக்கு வணக்கம் செலுத்த வேண்டும் என்று சொல்லத்தக்க வகையில் அவர் பெயராலே ஒரு மாவட்டம் அமைய இருக்கிறது. “தம்மின் தம்மக்கள் அறிவுடமை மாநிலத்து மன்னுயிர்க்கு எல்லாம் இனிது” என்று நம்மைக் காட்டிலும் நம்முடைய குழந்தைகள் அறிவுடையவர்களாக விளங்குவார்கள் என்ற விஞ்ஞான விளக்கம் அதிலே இருக்கிறது. அப்படி ஒரு மாபெரும் நிலையை இந்த உலகத்துக்

(முற்பகல் 10-30)

கெல்லாம் தந்து, தமிழனுடைய புகழை என்றைக்கும் கனவிலும் இந்த நாட்டு வரலாற்றிலும் உலகத்தினுடைய பெயர் ஏட்டிலும் ஏற்றிவைத்திருக்கிற திருவள்ளுவரை இந்த அரசு நினைக்கிறது. ஆகவே இப்படி மனிதாபிமானிகள் நாட்டு விடுதலைக்காக பாடுபட்டவர்கள், அவர்களுடைய பெயரைச் சூட்டுவதில் ஒரு கவர்ச்சிகரமான திட்டம் என்று கருதுகிறவர்கள் வரலாற்றை மறுமுறை வாசித்து அறிந்து கொள்ள வேண்டியவர்கள். எல்லா நாடுகளிலும், தெருக் களுக்குக்கூட ஏன் லண்டன் மாநகரிலே ஷெல்லி தெரு என்று இல்லையா? ஷேக்ஸ்பியர் நினைவுச் சின்னங்கள் இல்லையா? எல்லா நாடுகளும் தன்னுடைய வரலாற்றைப் பாதுகாக்கிறது, போற்றுகிறது. வரலாற்றிலிருந்து தவறுகளை விடுவித்துவிடலாம். ஆனால் வரலாறு தருகின்ற பாடங்களை நாம் என்றைக்கும் மறந்துவிடக்கூடாது. ஆகவே குறை சொல்பவர்கள் என்றுமே அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கட்டும். குற்றம் சொல்பவர்கள் குற்றம் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கட்டும். ஆனால் அவர்கள் இந்த அரசினுடைய செயல் திட்டங்களை, சாதனைகளை எடுத்துச் சொல்லும்போது எவ்வளவு பொறுப்பு இல்லாமல் நடந்துகொண்டாலும், டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் இந்தக் கருணை மிக்க அரசு, இந்தத் துர்பாக்கியச் சூழ்நிலைகளையெல்லாம் கடந்து மக்களுக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளிலே முன்நிற்கும். ஏசுநாதரே முதலமைச்சராகி, நபிகள் நாயகம் நிதியமைச்சராகி, கன்பூசியஸ் கல்வியமைச்சராகி, புத்தர் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சராகி, வர்த்தமான மகாவீரர் வருவாய்த் துறை அமைச்சராகி, ஜோராஷ்டிரர் சமூகநல அமைச்சராகி ஒரு அரசாங்கம் நடந்தாலும், குற்றம் சொல்கிறவர்கள் குற்றம் சொல்லிக்கொண்டே தான் இருப்பார்கள். ஆனால் இந்த அரசு ஒரு வானம்பாடியைப் போல மேகங்களுக்கு மத்தியில் பறந்து கொண்டிருந்தாலும், ஈரத் தரைகளிலும் கால்

1984 சிப்ரவரி 15]

[திரு. வல்ம்புரி ஜான்]

உள்ளி தன்னுடைய மகத்தான பணியை என்றைக்கும் செய்து கொண்டிருக்கும். ஆகவே அவைகளைக் குறிப்பிடுகிற அந்தக் கொள்கைத் திட்டங்களை அறிவிக்கின்ற இந்த ஆளுநர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கிற தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து என்னுடைய வார்த்தைகளை நிறைவுசெய்கிறேன்.

* திரு. க. அருணாசலம்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை முன் மொழிந்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வல்ம்புரி ஜான் அவர்கள் ஒரு பெரும் முன்னுரையே தந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய எண்ணங்களையெல்லாம் நானும் வரவேற்று வழிமொழிவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

பொதுவாக இப்போது இருக்கிற மாவட்டங்களை 24 மாவட்டங்களாக ஆக்க அரசு முன்வந்ததாகச் சொன்னார்கள். பொதுவாக உலகத்திலே பெயர் வைக்க வேண்டுமென்றால், அந்தக் காலத்திலே இருக்கிற பெரிய மனிதர்கள், குறிப்பாக அரசியலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் பெயர்களை மட்டும் தான் வைப்பார்கள். இப்போது வள்ளியம்மை பெயரை வைத்திருப்பது அந்த எண்ணத்தையே மாற்றிக் காட்டுகிறது. ஒரு மாவட்டத்திற்கு வள்ளியம்மையின் பெயரைச் சேர்க்கிறபோது, நாம் ஒரு புது யுகத்தில் இருக்கிறோம் என்பதைப் பார்க்கிறோம். ஒரு முறை வன்முறைகளும், சதித் திட்டங்களும் ஆண்டுகொண்டிருந்த உலகத்தை உயர்த்த அகிம்சை முறையில் காந்தியடிகள் முயற்சி செய்தபோது, நமது பக்கத்தைச் சேர்ந்த வள்ளியம்மையார் அவருக்கு உறுதுணையாக இருந்து முழுவதுமாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். இந்தியரின் உரிமைகளையும் தன்மானத்தையும் காக்க தனது உயிரையே ஈத்தார். இதைக் காந்தியடிகள் பாராட்டியதை நாம் இன்னும் நினைத்துப் பார்க்கிறோம். அவர்களின் தியாகம் என்றும் நினைவூட்டிக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றும் எப்போதும் அவர் பெயர் நிலைத்திருக்க வேண்டுமென்றும் கருதி நமது அரசு அவர் பெயரை இப்புதிய மாவட்டத்திற்கு வைக்க முன்வந்துள்ளது. இதனை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன்.

வறுமையை ஒழிக்க உலகத்திலே எல்லோரும் முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ரஷ்யா போன்ற நாடுகளிலே திட்டமிட்டு வறுமையை ஒழித்திருக்கிறார்கள். நம் நாட்டிலேயும் சுதந்திரம் பெற்றவுடன் திட்டக் கமிஷன் நிறுவி பெரிய திட்டமிட்டு பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. இந்தத் திட்டத்தின் பயனாக நமது பொருளாதார வளம் பெருகியுள்ளது. ஆனால் வறுமை ஒழியவில்லை. பணக்காரர்கள் அதிகப் பணக்காரர்களாகவும்

[திரு. க. அருணாசலம்]

[1984 பிப்ரவரி 15]

ஏழைகள் அதிக ஏழைகளாகவும் ஆகி உள்ளதைக் கண்டு பிடித்தார்கள். ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முடிவிலும் வறுமைக் கோட்டின் கீழ் இருப்பவர்கள் அதிகரித்து வருவதைக் கண்ட நமது பிரதமர் அதற்கான மாற்றுத் திட்டங்களை சிறப்பான வழியில் செய்ய முயலுகிறார்கள். பிரதமர் தமது 20 அம்சத் திட்டத்தை நாட்டின் முன் வைத்து பொருளாதார வளம் குன்றாமல், வேலை வாய்ப்பைப் பெருக்கவும் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். இப்போது தமிழகமும் அதைப் பின்பற்றி சிறப்பாகச் செய்வதை இந்த ஆளுநர் உரை மூலம் காண முடிகிறது. இதற்காக நான் இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். இதைத்தான் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே வள்ளுவர் சொல்லிச் சென்றிருக்கிறார். பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அப்படிப் பகுத்துக் கொடுப்பதால் வளம் பெருக வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆனால் வறுமைதானே நிறைய இருக்கிறது, அதை எப்படி பகுப்பது என்று கேட்பார்கள். வறுமையைக் கூட பகுத்துக்கொண்டால், அதன் கஷ்டம் குறையும். அதன் மூலம் கூட வளமையைக் காணலாம். எல்லோரும் வாழ வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் “ஷேரிங் சொசைட்டி” என்ற அடிப்படையில் உள்ளதைப் பகுத்துக்கொண்டு வாழலாம் என்பதை 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே திருவள்ளுவர் பாடியிருக்கிறார். இருந்தாலும் நாம் அதனை இதுவரை செயல்படுத்தவில்லை. அரசு அலுவல்களில் ஒருசில குடும்பத்தினரே அதிகமாக இருக்கின்றனர். இப்போது நம்முடைய மாநில அரசு பகுத்துண்டு வாழ வேண்டுமென்று நினைத்து, வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை என்ற திட்டத்தை நிறைவேற்றத் தொடங்கியிருக்கிறது. வேலையையும் பகிர்ந்துகொள்வது என்ற இத்திட்டம் உண்மையிலேயே பாராட்டத்தக்கது. இந்தத் திட்டம் மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது. மகாராஷ்டிராவில் வேலைக்கு உத்தரவாதம் என்று சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் எத்தனை சட்டங்கள் வந்தாலும், மனிதனுடைய மனதில் மாற்றங்கள் வரவேண்டும். கல்வித் துறையில் மாற்றங்கள் வரவேண்டுமென்று இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. வலம்புரி ஜான் பேசுகிறபோதுகூட குறிப்பிட்டார். பல்கலைக் கழகங்களால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிக அளவில் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது, அதைக்கூட கொஞ்ச காலத்திற்கு நிறுத்தி வைக்கலாம் என்று சொன்னதாக நினைக்கிறேன். வினோபாஜி அவர்கள் கூட இதையே முன்பொருமுறை சொன்னார். கல்லூரிகளில் வேலை பார்க்கும் போசிரியர்களும், படிக்கும் மாணவர்களும் கிராமங்களுக்குச் சென்று அங்கே எப்படி வாழ்க்கைத் தரம் இருக்கிறது என்பதைக் கண்டறிந்து அவர்களுக்கு உதவி

1984 பிப்ரவரி 15]

[திரு. க. அருணாசலம்]

னால் இவர்களும் அறிவு பெறுவார்கள், அவர்களும் நலமடைவார்கள். இன்று திரு. ஜான் அவர்களும் இதுபற்றிச் சொன்னார்கள். பொதுக் கல்வியை விட தொழில் கல்வியே எதிர்கால சந்ததிகளுக்கு வாழ்வளிக்க வல்லது என்று திட்டங்கள் கொண்டு வந்திருப்பதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். இது ஒரு தேசிய திட்டம். முன்பு பிசுமரி கல்வி என்று ஒரு திட்டம் கொண்டு வந்து, அது சரியாகவே செயல்படாமல் போய்விட்டது. ஆங்கிலேயரின் அடியொற்றி மெக்காலே கொண்டு வந்த இந்தக் கல்வித் திட்டம், அழுக்குப்படாமல் அலுவலகங்களில் வேலை செய்பவர்களுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்டதாகும். அதை இன்னமும் நாம் பிடிவாதமாக வைத்துக் கொண்டிராமல், தொழில் கல்வியை அதிக அளவில் புகுத்தி, எதிர்கால சந்ததியினரை நாம் காப்பாற்ற வேண்டும். அதற்கான வழி முறைகளைத் தீவிரமாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும். பல ஆராய்ச்சிகள் செய்ய வேண்டியவரும். அதற்குச் செய்ய வேண்டியதை அவசியம் செய்தாக வேண்டும். எதிலும் குற்றம் காண்பவர்கள் எப்போதும் இருப்பார்கள். அதற்காக இங்கே ஒரே மாதிரி கல்வி முறை இருக்க வேண்டாம் என்பது எனது கருத்து.

(முற்பகல் 10-40)

ஆகவே கொஞ்சம் சுதந்திரம் கொடுத்து அவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்ய வாய்ப்புத் தரவேண்டும். உடல் உழைப்பின் மூலமாக கல்வி அறிவை வளர்த்துக்கொள்வதற்கு வழிவகை செய்து தரவேண்டும். உடலும், மனமும் வளரும் வகையில் பாதி நேரம் தொழிலும், பாதி நேரம் அறிவியல் கல்வியும் பெறலாம். எதிர்காலத்திலே வீட்டிற்கு ஒருவருக்கு வேலைவாய்ப்பு என்று திட்டம் வருகின்ற போது, உடல் உழைப்பின் மூலமாக கல்வி பெற்றாரா, வெறும் புத்தகங்களின் மூலம் கல்வி பெற்றாரா என்று பார்த்து தொழில் மூலம், அதாவது உடல் உழைப்பின் மூலம் கல்வி கற்றவர்களுக்கு அரசு அலுவலக வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கின்றேன். அதற்கு என்று அரசு (கைட்லைன்ஸ்) சில வழிமுறைகளை வகுக்கலாம். அதனை ஏற்று ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு ஆசிரியர்களுக்கு இடம் கொடுத்தால், அவர்கள் சுதந்திரமாகச் செய்வார்கள். சிலர் தொழில் கல்வி கொடுங்கள் என்றும், வேறு சிலர் தொழில் மூலமாகவே கல்வி அனைத்தும் கற்பிக்க வேண்டும் என்றும், சில பேர்கள் ஆலைகளிலே தொழில் கல்வி பயிலட்டும், வீட்டிலே பொதுக் கல்வி பயிலட்டும் என்றும் சொல்கின்றார்கள். கல்வி அளிப்பதிலே இப்படிப் பலதரப்பட்ட கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. எல்லாவற்றிலும் பலன் கிடைக்கின்ற மாதிரி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பலருக்கும் சுதந்திரம் கொடுத்து, இந்தத் தொழில் கல்வியைக் கொண்டு வந்தால், மிகச் சிறப்பாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

[திரு. க. அருணாசலம்]

[1984 பிப்ரவரி 15]

ஆரம்பத்திலே படிக்கின்ற பிள்ளைகளுக்கு, சிறு வயதிலே படிக்கின்றவர்களுக்குக்கூட, முதல் வகுப்புக்கு முன்னாலே படிக்கின்றவர்களுக்குக்கூட ஏதாவது செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு விளையாடுவதிலே அக்கறை இருக்கிறது. நான்கூட சிறுவனாக இருந்தபோது நடந்த ஒன்று எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. நான் பள்ளிக்கூடம் படிக்கின்ற காலத்திலேயே போய் உழவு வேலை செய்ய விரும்பினேன். ஆகவே வேலை செய்ய வேண்டும், அந்த வேலையைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று எண்ணி நிலத்திற்குப் போனேன். அங்கே வேலை செய்து கொண்டிருந்த வேலையாளிடம் வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டு வேலை செய்து கொண்டிருந்தேன். அப்போது என்னுடைய தாத்தா அங்கே வந்தார். நான் வேலை செய்து கொண்டிருந்ததைப் பார்த்து விட்டு, அந்த வேலையாளைப் பார்த்து சொன்னார். படார், படார் என்று அடித்துச் சொன்னார். 'ஏண்டா பயலே, அவன் படித்து தாசில்தார் ஆக வேண்டியவன், கலெக்டர் ஆக வேண்டியவன், அவன் உழவு வேலை படிக்கிறேன் என்று சொன்னாலும் அவனை அப்படிச் செய்ய விடலாமா?' என்று கேட்டார்கள். நான் அவர் போன பிறகு தனியே அந்த வேலையாளைப் பார்த்து, சமாதானம் சொன்னேன். 'அவர் அங்கு வராதபோது வந்து கற்றுக் கொள்கிறேன்' என்று சொல்லிவிட்டு வந்தேன். எனக்கு அப்போது கொஞ்சம் வருத்தமாகக்கூட இருந்தது. அவனிடம் சென்று அனுதாபம் சொல்லிவிட்டு வந்தேன். 15 ஆண்டுகள் ஒரு வேலையும் செய்யாமல் படிப்பு மட்டும் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். அதனால் உடலுழைப்புக்கு வழி இல்லை. மரியாதையான வார்த்தைகள்தான் பேச முடிந்ததே தவிர, வேறு ஒன்றும் வரவில்லை.

விளையாட்டு மூலமாகவும், வேலை மூலமாகவும் விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அந்த வழிமுறைகளை மட்டும் தெரிந்துகொண்டால். இன்னும் சிறப்பாக நம்முடைய ஆற்றல் வளரும், உடல் வளம் பெறும், மனம் வளம் பெறும். நம்முடைய குறுகிய நோக்கங்கள் எல்லாம் நீங்கி விரிந்த மனப்பான்மையோடு இருப்போம். ஊர் குடிகனாகவும் இருக்கலாம். நம்முடைய நாட்டை நேசிக்கலாம். தேசத்தை நேசிக்கலாம். உலகத்தை நேசிக்கலாம். அந்த மாதிரியான எண்ணங்கள் நமக்கு வளர முடியும். நம்முடைய நாடு என்ற எண்ணம், தேசிய உணர்வு நாம் எங்கே போனாலும் நம்மிடையே இருக்கும். எந்தப் பக்கம் போனாலும் என்னுடைய நாடு என்று சொல்கின்ற அளவுக்கு வரும். தேசியம் என்று பேசுகின்றவர்களைப் பார்த்து குறைத்துப் பேசுகின்றவர்களும் இருக்கின்றார்கள். அப்படியெல்லாம் இல்லாமல், நம்முடைய நாட்டிற்குப் புதிய வழிகாட்டியாக இருந்து நம் காந்தியடிகளின் வழியிலே இந்த எண்ணத்தை நாம் சிறப்பாக வளர்க்க வேண்டும். நல்ல சுதந்திரத்தைக் கொடுத்து கீழ்மட்டத்திலே இருப்பவர்களை வாழ்வில் வளர்ச் செய்ய

1984 டிப்ரவரி 25]

[திரு. க. அருணாசலம்]

வேண்டும். தொழில் மூலம் கல்வி என்று வந்தால், தொழில் மூலம் மனிதனும் தன்னுடைய கருத்துக்களை வளர்த்துக் கொள்ள முடியும். விரிவான புத்தி அவனுக்கு வந்து சேரும். அதோடு கூட நம் நாட்டிலுள்ள மக்களோடு அன்போடு பழகுகின்ற நிலை ஏற்படும். இன்பத்தை எல்லோரும் பகிர்ந்து கொள்கின்ற நிலை வரும். 'தான் பெற்ற இன்பம் மற்றவர்களும் பெற வேண்டும் என்ற' அந்த ஆர்வத்தோடு அவர்கள் காரியங்களிலே ஈடுபட முடியும் என்ற கருத்தை நான் வெகுவாகப் பாராட்டி, வரவேற்கின்றேன்.

பல்கலைக் கழகங்களை யாரும் முடிவிடமாட்டார்கள். பல்கலைக் கழகங்களில் புதிய விஞ்ஞானக் கூடங்களை உண்டு பண்ண வேண்டும் என்று சொல்லி யிருக்கிறோம். அண்மைக் காலத்திலே, மூன்று நான்கு ஆண்டு காலமாக மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்திலே காந்திய வழியில், காந்தி-இராமலிங்க வள்ளலார் துறை என்று ஒரு துறை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஏன் இணைத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று சில பேர்கள் சொல்கிறார்கள்.

“காந்திக்கும் இராமலிங்க வள்ளலாருக்கும் என்ன சம்பந்தம்? அவரையும் இவரையும் சேர்த்துக் கட்டிப் போட்டிருக்கின்றார்களே, ஏன்?” என்று கேட்கின்றார்கள். காந்தி அடிகளுக்கு முன்னால் இராமலிங்க அடிகள் இருந்திருக்கின்றார்கள். இயேசுநாதருக்கு ஜான் தி பேப்பிஸ்ட் எப்படி முன்னோடியாக இருந்தாரோ அதுபோல, இராமலிங்க வள்ளலார் காந்தியடிகளுக்கு முன்னோடியாக இருந்திருக்கின்றார். அவர் வழியில் பல காரியங்களைச் செய்திருக்கின்றார். அதை விளக்கமாக திரு. வலம்புரி ஜான் அவர்கள் இங்கே சொல்லி யிருக்கின்றார்கள். உணவு கிடைத்து சாப்பிட்ட உடனே மனிதன் படிக்க வேண்டும் என்றுதான் வள்ளலார் தர்மசாலையும் ஞானசாலையும் அந்நாளில் நிறுவனம் செய்திருக்கின்றார்கள். நாம் எல்லோரும் படிப்பதற்கு வழி செய்திருக்கின்றார்கள். வள்ளலாருக்குப் பின் வந்த காந்தியடிகள் உழைத்து உண்பதிலே தன்மானம் வளரும் எனக் கருதி வேலைக்கு ஏற்பாடு செய்தார். வேலை செய்தால் அதன் மூலம் துய்ப்புப் பண்டங்களும் கிடைக்கும். அறிவும் பெறலாம் என்பது அவர் கருத்து. உழைக்காமல் உண்பது மனிதன் தன்மானத்தைக் கெடுக்கும், தன் காலிலே நிற்க வேண்டுமென்ற உணர்வுகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதால்தான் காந்தியடிகள் உடலுழைப்பை வற்புறுத்தினார். அனைவருக்கும் வேலை வாய்ப்பிருக்கும்படி தொழில் பரவலாக அமைய வேண்டும் என்றும் சொன்னார். நம்முடைய திட்ட வல்லுநர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் குவியல்முறைத் தொழில்கள் மூலமே பொருள்வளம் உண்டாகும். எனவே நிதி வசதிகளை அதிலே ஈடு படுத்துங்கள் என்கிறார்கள்.

[திரு. க. அருணாசலம்]

[1984 பிப்ரவரி 15]

றார்கள். என்பது விழுக்காடு கிராமத்திலே வாழ்கிறார்கள். நகரத்திலே எஞ்சிய 20 சதவிகிதத்தினர் வாழ்கிறார்கள். ஆனால் நம் திட்டத்திலே இன்வெஸ்ட்மெண்ட்டில் 80 விழுக்காடு நகர்ப்புறத்தில் உள்ள பெரும் தொழில் களுக்கும் 20 விழுக்காடு சிறு தொழில்களுக்கும் ஈடுபடுத்துகிறார்கள். இந்தச் சிறு தொழில்கள் பெரும்பாலும் வளர வேண்டும் என்று நம்முடைய கொள்கையிலே திட்டவட்டமாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றால், சிறப்பாக இன்னும் மகிழ்ச்சியாக இருந்திருக்கும். ஏனென்றால் நம்முடைய நாட்டிலே நெசவுத் தொழில் சிறப்பாக நடந்து வருகிறது. நெசவுத் தொழிலில் தேசத்திலே அதிகமானவர்கள் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு என்பதில்லை. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பும் உத்தரவாதமும் வேண்டுமென்று இப்போது அண்மையில்தான் சொல்கிறார்கள். திரு. ராஜாஜி அவர்கள் அன்றே சொல்லியிருக்கிறார்கள். நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கே நெசவை ஒதுக்க வேண்டும். முடியாதென்றால் நெசவுத் தொழிலில் சில இனங்களையாவது நெசவாளருக்காக விட்டு வைத்துவிட வேண்டும். “புதிய நூற்பாலைகள் வேண்டியதில்லை, மக்களே நூற்றுக் கொடுத்துவிடுவார்கள்”, என்று காந்தியடிகள் கருதினார். இதை முன்பே செய்திருந்தால், எந்தக் காலத்திலும் நம்முடைய நாட்டிலே வேலையில்லாத திண்டாட்டமே இருந்திருக்காது. நம்முடைய நாட்டிலே பெரும் தொழில்கள் என்று சொல்கிற போது. நூற்பு நெசவாலைகள்தான் பெரும் தொழில்களாக இருக்கின்றன. ஆனால் கிராமங்களிலே அதிகத் திறமை இல்லாதவர்கள்கூட அதிக அறிவில் லாதவர்கள்கூட இந்தத் தொழிலைச் செய்ய முடியும். நூற்புத் தொழில் செய்யும்போதே அவர்கள் அறிவையும் வளர்த்துக்கொள்ள முடியும். அப்படிப்பட்ட தொழில்களை கிராமங்களுக்காக ஒதுக்கி வைக்க வேண்டுமென்று முயற்சி எடுத்து, அவர்களுக்கு அதை ஒதுக்கி வேறு தொழில்களை வளர்த்திருந்தால், இன்றைக்கு புத்தம் புதிய தொழில்கள் பல நம் நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்க முடியும். நமக்குக் கிடைக்கிற பணத்தையெல்லாம் நூற்பு நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தியிருப்பதை மாற்ற முடியுமானால், மிகச் சிறப்பாக இருக்கும். ஆகவே மத்திய அரசு இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று காத்நுக் கொண்டிருக்காமல், நம்முடைய மாநிலத்திலேயே ஆராய்ச்சிகளைச் செய்ய வேண்டும். சென்ற திட்டத்திலேயே 20, 30 நூற்பாலைகள் ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதற்குப் பதிலாக சில ஆலைகளை நிறுத்தி வைத்து, இந்த ஆராய்ச்சியைச் செய்தால், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இல்லாமல் செய்துவிட முடியும். மற்ற மாநிலங்களுக்கும் வழிகாட்டியாக இருப்போம்.

1964 பிப்ரவரி 15]

[திரு. க. அருணாசலம்]

இப்போது வெளிநாட்டினர் பலர் இங்கு வருகிறார்கள். காந்தியின் மூலம் சுதந்திரம் பெற்றவர்கள் என்ன முறையிலே வாழ்கிறார்கள் என்று பார்க்க விரும்புகிறார்கள். ஆனால் சுற்றிப் பார்த்த பிறகு. இங்கேயும் அமெரிக்கா போல, ரஷ்யா போலத்தான் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். சோர்ந்து போய்விடுகிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் எல்லா நலன்களையும் பெற்று வாழ்கிறார்களா என்று பார்க்க வருகிறார்கள். சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் இந்த மூன்றையும் பெறத்தான் புரட்சி நடக்கிறது. ஆனால் இந்த மூன்றிற்கும் உத்தரவாதம் கொடுக்கும் நாடு எங்குமில்லை. சுதந்திரம் இருந்தால் சமத்துவம் இல்லை, சமத்துவம் இருந்தால் சகோதரத்துவம் இல்லை. இப்படி பல கோளாறுகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இவை மூன்றும் கிடைக்க வேண்டுமென்றால் ஒருங்கிணைந்து தைரியமாகச் செய்ய வேண்டும். கிராமங்கள் வளர்வதற்கு உதவியாக இருக்கும் அளவிற்கு பண்பாடு, போக்குவரத்து, பண்டமாற்றம் ஆகியவற்றிற்கு உதவி செய்யும் அளவிற்கு நகரங்களை அமைத்தால், நன்றாக இருக்கும். அதற்கு இந்த ஆளுநர் உரையிலே பல கருத்துக்கள் அமைந்திருப்பதால். இதை முழு மனதோடு வரவேற்று என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

* திரு. மு. மாசிலாமணி: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு நல்கிய மேலவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நெஞ்சார்ந்த நன்றியைப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றையதினம் மிக மிகத் தாழ்ந்த சமுதாயத்திலே உள்ள என்னையும், நலிந்த பிரிவிலே இருக்கின்ற அன்புச் சகோதரர் திரு. சி. ஆர். கோலப்பா அவர்களையும், அன்புச் சகோதரர் திரு. ப. அங்கமுத்து அவர்களையும் மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் நியமனம் செய்து. மேலவையிலே நாங்கள் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பை நல்கிய மேதகு ஆளுநர் அவர்களுக்கு, எங்களது இதயத் தலைவர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் அவரது அமைச்சரவைக்கும் எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றியை மிக்க நன்றியுணர்வோடு, கடமையுணர்வோடு, எங்கள் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த குடும்பங்களின் சார்பிலே, என்னுடைய சார்பிலே சமர்ப்பிக்கிறேன்.

[திரு. மு. மாசிலாமணி]

[1984 பிப்ரவரி 15]

“காலத்தினாற் செய்த நன்றி சிறிதெனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது” என்று வள்ளுவர் பெருந்தகை சொன்னார்கள். நான் சார்ந்துள்ள அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் நிறுவனரும், 5 கோடி மக்களின் தள நாயகரும், விடி வெள்ளியாக வந்த வித்தகரும். பொன்மனச் செம்மலான எங்களுடைய தலைவர் எங்களை இந்த இயக்கத்தில் ஈடுபடுத்தி வந்த நேரத்தில், பொது மக்களுக்கு, நலிந்தோர் பிரிவுக்குப் பணி செய்ய, இன்றைக்கு அவர்கள் எங்களுக்கு ஆசி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். 1983 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31 ஆம் நாள் நான் பதவி ஏற்ற பிறகு, தமிழகத்திலே உள்ள 29 லட்சம் மருத்துவச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் இன்றையதினம் தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கும், தமிழக அமைச்சரவைக்கும் ஆயிரக்கணக்கான தந்திகளும், வாழ்த்துக்களும் தெரிவித்த வண்ணமாக இருக்கிறார்கள். இதைத்தான் ‘காலத்தினாற் செய்த நன்றி’ என்று வள்ளுவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்லது அன்றே மறப்பது நன்று என்று வள்ளுவர் அவர்கள் அழகாகப் பின்னாலே சொன்னார்கள். அந்த நன்றியை நாங்கள் மறக்காமல், நாங்கள் சார்ந்துள்ள இயக்கத்திற்கும், எங்களை எந்தப் பணிக்கு மாண்புமிகு தலைவரவர்கள் பணித்தாரோ, அந்தச் சமுதாய மக்களுக்கு பணியாற்றுவோம் என்ற உறுதி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றையதினம் மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் நல்லதொரு வாலாற்றுச் சான்றுகளைத் தன்னுடைய உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 15—7—1983 முதல் நிறுவன நிதித் துறை என்ற துறையை நிறுவி, நலிந்த பிரிவினருக்குப் பயன்படும் அளவில் அந்த நிறுவனம் ஏற்படுத்தப்பட்டு, சில மாதங்களில் ரூபாய் 30.16 கோடி அளவுக்குக் கடன்கள் 1,70,564 பேர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் சார்ந்துள்ள முடி கிருத்துவோர் சமுதாயப் பெரு மக்களும் இதன் மூலம் பலன் அடைந்திருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு பொறுப்பை ஏற்ற நாளிலிருந்து. 1977 ஆம் ஆண்டு என்னை இந்த இயக்கத்தில் அர்ப்பணித்துக்கொண்டபோது விருந்து 6 ஆண்டுக்கால இடைவெளியில், நலிந்தோர் பிரிவாக உள்ள மருத்துவச் சமுதாய மக்களுக்கு, முடி கிருத்துர் மக்களுக்கு இந்த அரசு என்ன செய்தது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை என்றாலும், பதவி ஏற்ற பின் முதன்முதலாக ஈழச்சுரத்தில் எனக்குப் பாராட்டுக் கூட்டம் நடந்தபோது, என்னிடத்தில் வண்பிக் கொள்ளாமல், ஒரு மருத்துவச் சமூகத்தின் பிரதிநிதி மூலம் செரிவிக்ாமல், இந்தப் புனித அரசு. பொன்னன்ச் செம்மல் அரசு மருத்துவச்

1984 பிப்ரவரி 15]

[திரு. மு. மாசிலாமணி]

சமுதாயப் பெரு மக்களுக்கு, 104 குடும்பங்களுக்கு இலவச வீட்டு மனைப் பட்டா வழங்கியிருப்பதைக் கண்டு நான் பெருமிதம் கொண்டேன். இதைக் கேள்விப்பட்டு நான் பூரித்தேன். எனக்கே தெரியவில்லை. புரட்சித் தலைவர் அரசு. தமிழக அரசு நலிந்த பிரிவினருக்கு, மருத்துவச் சமுதாயத்திற்கு இதைச் செய்திருக்கிறது. இதேபோன்று கோவை மாவட்டத்திற்கும், பெரியார் மாவட்டத்திற்கும் நான் சென்றபோது, அங்கேயும் நூற்றுக்கணக்கான வீட்டு மனைப் பட்டாக்களை அரசு வழங்கி இருக்கிறதென்றும், மேலும் வழங்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு, என்னிடத்தில் மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, முடி திருத்தம் தொழில் செய்பவர்களும், வைத்தியம் பார்ப்பவர்களும், நாதஸ்வரக் கலைஞர்களாக இருப்பவர்களும் தமிழகத்தில் சுமார் 29 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். அண்மையிலே தமிழக அரசு அமைத்த அம்பாசங்கர் குழு இவர்களுடைய மொத்த எண்ணிக்கை சுமார் 20 லட்சம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏன் இப்படி குறைவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அவர்களைச் சந்தித்துப் பார்த்தவர்களுடைய எண்ணிக்கையை மட்டும் கணக்கிட்டு அவ்வாறு கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இச்சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு தமிழகத்திலே மருத்துவர் பல்வேறு பெயர்களில் 29, 30 லட்சம் பேர் வாழ்கிறார்கள். அரசு கெசட்டில் கூட மருத்துவர் என்று குறிப்பிட்டு பிராக்கெட்டுக்குள் (நாவிதர்) என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு மாவட்டத்தில் மருத்துவர் (நாங்களு) என்று சொல்கிறார்கள். அதுபோல் தெலுங்கு பேசுகிறவர்கள் ஒருவிதமாகவும் தமிழ் பேசுகிறவர்கள் வேறு ஒரு விதமாகவும் குறிப்பிடுகிறார்கள். இன்னும் சில பெயர்களில் மருத்துவரின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மருத்துவர் (பரோபகனாரி), மருத்துவர் (வேலைகாட்டு கலைவன்) என்றெல்லாம் ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் தகுந்தாற்போல் ஒவ்வொரு பெயர் இருக்கிறது. கெசட்டில் அவற்றைப்பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு சூலத்தில் அம்புடன், நாவிதர் என்றெல்லாம் பெயர் சொல்லி அழைத்த நேரத்தில், இதற்காக வேண்டிய பெரிய போராட்டத்தையே, போரையே எங்கள் தலைவர் பண்டிட் எல். எஸ். ஆனந்தம் அவர்கள் நடத்தினார்கள். அதன் அடிப்படையில் வெற்றி கண்டிருக்கிறார்கள். அப்போதே முடிதிருத்தம் தொழிலாளர்கள் என்று இருந்த பெயரை மாற்றி மருத்துவர் என்று தலைப் பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மருத்துவர் என்று அழைக்கும்போது, நாட்டிலே உள்ள டாக்டர்கள் "நாங்களும் மருத்துவர்கள் தான், ஆகவே அவர்களை மருத்துவர்கள் என்று அழைக்காதீர். எங்களுக்குச் சிக்கல் வரும்" என்று

[திரு. மு. மாசிலாமணி]

[1984 பிப்ரவரி 15]

எதிர்ப்பு தெரிவித்ததால். 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஒரு திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டது. மருத்துவர் (நாவிதர்) என்று மருத்துவருக்குப் பக்கத்தில் போட்டால், அவர்களுக்கு அரசுச் சலுகைகள் கிடைக்கும் என்று சொல்லி, இதனை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சென்னை நகரைப் பொறுத்தவரையில், 1969 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1973 ஆம் ஆண்டு வரையிலான புள்ளிவிவரத்தைப் பார்ப்போமேயானால், இன்றைக்கு சென்னை மாநகரிலே மொத்தம் 15,600 சலுகைகள், அதாவது முடி திருத்தம் கடைகள் இருக்கின்றன. இப்படி இருக்கின்ற முடி திருத்தம் கடைகளுக்குள் உள்ளாட்சித் துறை மூலமாக அல்லது மாநகராட்சி மூலமாக அதிகாரிகள் திடீர் திடீரென்று துழைந்து. சலுகைகளில் கழிவு நீர் செல்லுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதோடு கூட கடைக்காரர்கள் மீது வீண் பழி சுமத்தி 200 ரூபாய், 300 ரூபாய் என்று அபராதம் விதிக்கிறார்கள். இதை என்னுடைய கவனத்திற்கு சலுகைக்காரர்கள் கொண்டு வந்தார்கள். 1977 ஆம் ஆண்டு நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் ஆட்சி நடத்திக்கொண்டிருந்த நேரத்தில், நான் கட்சி வேளை செய்துகொண்டிருந்தேன். அப்போது நான் மேலவை உறுப்பினராக இல்லை. அப்போது நான் என்னுடைய கவனத்திற்கு இப்பிரச்சினையைக் கொண்டு வந்தார்கள். நான் உடனே அன்றைக்கு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு திரு. காளிமுத்து அவர்களிடம் இதுகுறித்து விண்ணப்பம் கொடுத்தேன். அவர்கள் உடனே ஒரு உத்தரவு போட்டு அவ்வாறு செய்வதை நிறுத்தி வைத்தார்கள். இன்றையதினம் வரை அச்செயல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் இந்த அவையின் மூலமாக மருத்துவர் சமுதாய மக்களுக்கு நன்றி உணர்வோடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு நான் மேலவை உறுப்பினராக இல்லாத சமயத்திலேயே, யாரும் கேட்காமலேயே முடி திருத்துவோர் கண்ணீரைத் துடைத்திருக்கிறது. இது வரலாற்றில் பொறிக்க வேண்டிய ஒன்று. வட சென்னை மற்றும் தென் சென்னையில் இருக்கிற சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் டிரெயினேஜ் லைன் கட்டவில்லை யென்று சொன்னால், லைசன்ஸ் மறுக்கப்படும் என்று கூறுகிறார்கள். ஸீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள். அல்லது கடைக்குச் சொந்தக்காரர்கள் அவ்வாறு டிரெயினேஜ் லைன் கட்டுவதற்கு அனுமதிப்பதில்லை. கடையைக் காலி செய்து கொடுத்து விடு என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே புனித அரசின் முதல்வர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களை மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன், இதிலே உடனே கவனம் செலுத்தி முடி திருத்துவோருக்கு உதவ ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

1984 பிப்ரவரி 15]

[திரு. மு. மாசிலாமணி]

அதுமட்டுமல்லாமல், இன்றையதினம் முடி திருத்துவோருக்கு, சவரத் தொழிலாளர்க்கு நீண்ட காலத் தவணையில் கடன் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டு மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் சுற்றுப்பயணம் செல்லும் போதெல்லாம் இதுசம்பந்தமாக ஆயிரக்கணக்கான கடிதங்கள் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கடைகளைப் பெரிதுபடுத்த, அழகுபடுத்த தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் குறைந்தபட்சம் 3 ஆயிரம் ரூபாயிலிருந்து 5 ஆயிரம் ரூபாய் வரை கடன் உதவி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-00)

ஆனால் அது நம்முடைய மாநில அரசு சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை இல்லை. தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் என்பவை டெல்லியில் உள்ள மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டில், அவர்கள் நிர்ணயிக்கும் முறையில் செயல்படுபவை. எனவே அவைகளை நாம் கேட்க முடியாது என்றாலும், நம்முடைய அரசின் மூலமாக அந்தந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மூலமாகப் பரிந்துரை செய்து, அவர்களுக்குக் கடன் உதவி கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதன் மூலமாக அவர்கள் தங்களின் முடிதிருத்தங்களை, சலுகைகளை வளப்படுத்திக் கொள்ளவும் அழகுபடுத்திக் கொள்ளவும் உதவியாக இருக்கும் என்பதை இங்கே எடுத்துச்சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, நமது புரட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு பொன்மனச் செம்மல் அவர்களின் அரசு முடிதிருத்துவோருக்கு மட்டுமல்லாமல், ஏழை எளிய மற்றும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் போன்ற நலிந்த பிரிவினருக்கு எல்லாம் உலக வரலாற்றிலேயே இல்லாத அளவுக்கு உதவிகளைச் செய்து வருகிறது. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உருவாகியபோதும் சரி, இந்த ஆட்சி அதற்குப் பின்னாலே டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டபோதும் சரி, நடிகர் சமுதாயத்தின் தலைவராக இருந்த காலஞ்சென்ற திரு. எம். கே. தியாகராஜ பாகவதர் அவர்களுடைய குடும்பம் நசிந்துபோய், முடிசூடா மன்னனாக இருந்த எம். கே. தியாகராஜ பாகவதர் அவர்கள் தன்னுடைய கண்பார்வையை இழந்து மறைந்த பிறகு, அவருடைய மனைவி மக்கள் கஷ்டப்படுவதை நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் பொன்மனச் செம்மல் அறிந்தபோது, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் மிகப் பெரிய நிதியை அந்தக் குடும்பத்திற்கு அளித்து, அவருடைய நினைவாக திருச்சியில் ஒரு கலையாங்கத்திற்கு பெயர் வைத்தார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

[திரு. மு. மாசிலாமணி]

[1984 பிப்ரவரி 15]

அதைப்போலவே இன்றைக்கு தாய்க்குலத்திற்காக நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பெருமளவுக்கு உதவிகளைச் செய்து வருகிறார்கள். விதவைகளுக்கும், வாழ்விழந்தவர்களுக்கும், ஆதரவற்றவர்களுக்கும் இன்றைய தினம் ஏராளமான உதவிகள் இந்த அரசாலே செய்யப்படுகின்றன. தாய் மார்களுக்காக என்றே ஒரு காப்பரேஷனை நிறுவி தமிழகத்தின் தாய்க்குலத்திற்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று விரும்பி, பொருளாதாரத்தில் நலிந்த பிரிவினராக இருக்கும் தாய்மார்களுக்கு நிதி உதவி கிடைக்க வழி வகை செய்திருப்பதோடு, அந்த நிறுவனத்திற்கு ஒரு பெண் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியையே நியமித்துள்ளார்கள் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு இங்கே நினைவு கூர்ந்து பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இவைகளெல்லாம் இன்றையதினம் வரலாற்றுச் சான்றுகளாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது.

இன்னொன்றையும் நான் இங்கே குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. என்னுடைய மருத்துவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மட்டும் தான் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உதவிகளைச் செய்து வருகிறார் என்பதில்லை. சமுதாயத்தில் நலிந்த பிரிவினராக இருப்பவர்களுக்கும், நலிந்த நாடக நடிகர் நடிகைகளுக்கும் குடிசை மாற்று வாரியத்திலும் வீட்டு வசதி வாரியத்திலும்கூட விடுகளை அளித்திருக்கிறார்கள். இங்கே இருந்து பணியாற்றிய உறுப்பினர் மறைந்த மாவிரன், எங்கள் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த திரு. அய்யாசாமி அவர்களை உங்களெல்லோருக்கும் தெரியும் என்றே கருதுகிறேன். 6 ஆண்டுக் காலம் உறுப்பினர் பதவியிலிருந்து கடைசியில் பிச்சை எடுக்காத அளவுக்கு சிரமப்பட்டு மறைந்துவிட்டார். அவருடைய துணைவியார் கஞ்சிகூட இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு மாண்புமிகு முதல்வர், எங்கள் தலைவர் அவர்கள் அவருக்கே உரித்தான பாங்கில் மறைந்த முன்னாள் காங்கிரஸ் அமைச்சராக இருந்த, போலீஸ் துறையின் அமைச்சராக இருந்த கக்கன் பெருமகனார் அவருடைய குடும்பத்திற்கு முன்பு உதவியதைப் போல், என்னுடைய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த திரு. அய்யாசாமி அவர்களின் குடும்பத்திற்கும் நிதி உதவி செய்ய வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தின் மூலமாக வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன். எங்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்களை இதைச் செய்வார்கள் என்றும் நம்புகிறேன்.

1984 பிப்ரவரி 15]

[திரு. மு. மாசிலாமணி]

அதைப்போலவே காலஞ்சென்ற தியாகி எஸ். எஸ். விஸ்வநாத தாஸ் அவர்களின் குடும்பத்திற்கும் அரசு மான்யம் வழங்கி வருகிறது. கடந்த காலத்தில் நான் இந்த அவையில் உறுப்பினராக இருந்தபோது, டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதல்வராக இருந்தபோது, சென்னையில் பெரிய மாநாடு ஒன்று நடத்தி ஒரு தீர்மானமே கொடுக்கப்பட்டது. அப்போது தேசிய நிலகம் விஸ்வநாத தாஸ் அவர்கள் குடும்பத்திற்கு நிதி உதவி கேட்டபோது கிடைக்கவில்லை. காரணம் டிஸ்ட்ரிக்ட் அவர்கள் அவர்களின் குடும்பமே இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார். நான் திருமங்கலம் சென்று வீட்டைப் பார்த்தபோது, அவருடைய வீடு 2000 ரூபாய்க்கு அடமானம் வைக்கப்பட்டிருந்தது தெரிந்தது. அங்கே ஒரு அம்பர் சர்க்கா நிலையம் செயல்பட்டு வருகிறது. அந்த வீட்டை அதிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டும் என்று பலரும் கோரிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த தேசிய நிலகம் விஸ்வநாத தாஸ் அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு அரசு மாதம் ரூ. 75 நிதி உதவி கொடுத்து வருகிறது. தம்முடைய பொன்மனச் செம்மலின் அரசு அதை இரட்டிப்பாக்கி தற்போது ரூ. 150 கொடுத்து வருகிறது. அதற்காக நாங்கள் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறோம் என்றாலும் ரூ. 150 என்பது போதுமானதாக இல்லை. இன்றைய தினம் வரவு செலவுக் கணக்கைப் பார்த்தால், விலைவாசி உயர்த்தி இருக்கிறது. விஸ்வநாத தாஸ் குடும்பத்தின் மீது ரூ. 5 பேருக்கும் குறைந்த பட்சம் 300 ரூபாயாவது தரவேண்டுமென்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். விஸ்வநாத தாஸ் அவர்களுக்கு ஒரு சிலை வைக்க வேண்டுமென்று எங்கள் இயக்கத்தின் தலைவர்களைக் கேட்டு புரட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் சொல்ல இருக்கிறேன். கடந்த கால அரசு விஸ்வநாத தாஸ் குடும்பத்தாருக்கு ரூ. 75 தான் கொடுத்தது. ஆனால் புரட்சித் தலைவரின் அரசு அதை உயர்த்தி ரூ. 150 கொடுக்கிறது. விஸ்வநாத தாஸின் கடைசித் தம்பி ஹார்மோனியம் வாசித்தார். அவருக்கும் அரசு உதவி கிடைப்பது விடுபட்டுப் போயிருந்தது. பின்னர் புரட்சித் தலைவர் அரசு அவருக்கும் உதவி செய்தது. ஆனால் அவர் இன்றையதினம் காலமாகிவிட்டார். விஸ்வநாத தாஸ் அவர்களின் மூன்றாவது மகன் காசிநாத தாஸ் இரண்டாவது தங்கம்மாள் மூத்த மகன் சுப்ரமணிய தாஸ். காசிநாத தாஸ் அவர்கள் எனக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்களை நேரில் பார்க்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார்.

1967 அமர் அண்ணா அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்ற பிறகு. அவர்கள் சொன்னார்கள், “மருத்துவ சமுதாயமும், சலவையாளர் சமுதாயமும்—அவற்றின் மனதிலேதான் நாம் நடந்துகொண்டிருக்கிறோம்.” என்னையும், திரு. கோலப்பனையும், விஸ்வகர்மா சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த அருமை சகோதரர் அங்கு முத்து அவர்களையும் இந்த அரசு பரிந்துரை செய்திருப்பதை இந்த நாடே

[திரு. மு. மாசிலாமணி]

[1984 பிப்ரவரி 15]

போற்றுகிறது. ஆளுநர் உரை மீது பேச வாய்ப்புத் தந்த மேலவைத் தலைவர் அவர்களுக்கும், என்னுடைய பேச்சைக் கேட்டு ஆதரவு தந்த அனைத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். “நன்றி மறப்பது நன்றன்று, நன்றல்லது அன்றே மறப்பது நன்று” என்று எல்லோருக்கும் வள்ளுவப் பெருமகனார் சொன்னார். இந்த நாடு உள்ள அளவிலும், தமிழ் உள்ள அளவிலும், தமிழகத்திலே சான்றோர்கள் உள்ள அளவிலும், அறிஞர் பெருமக்கள் உள்ள அளவிலும் இந்த நல்லாட்சி நீண்டு வளர வேண்டும் என்று கூற மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி என்னுடைய உரைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கிறேன்.

திரு. ப. மாணிக்கம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரை மீது நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தையொட்டி என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிதி ஆண்டிற்கு அரசினுடைய கொள்கையாக ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் 21 அம்சங்கள் முக்கியமான கொள்கைகளாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதிலே, வரக்கூடிய ஆண்டில் இந்த அரசு என்ன செய்ய இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இந்த அரசு மத்திய அரசின் உதவியை எதிர்பார்க்கிறது.

(முற்பகல் 11-10)

அது அரசியல் பருவ காலங்களை ஒட்டித்தான் அமைகிறது. பருவம் சாதகமாக இருந்தால், உதவி முழுமையாகக் கிடைக்காவிட்டாலும் பாதிப்பைக் கிடைக்கும். பாதகமாக இருந்தால், அறவே கிடைக்காது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அதை எதிர்பார்த்து அமையக் கூடிய சில திட்டங்கள் எப்படி நிறைவேற்றப்படும் என்று தெரியவில்லை.

அரசாங்கக் கொள்கையில் மிக முக்கியமாக கவனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுபவை வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழேயுள்ளவர்களைக் கைதூக்கி விடுவதற்கும், வேலையின்மையைக் குறைப்பதற்குமான கொள்கைத் திட்டங்கள். ஆனால் இந்த வறுமைக் கோட்டைக் குறைப்பதற்கும், வேலையின்மையைக் குறைப்பதற்கும் வகுத்துள்ள திட்டங்களில் முக்கியமானது மத்திய அரசினுடைய உதவியை எதிர்பார்த்திருப்பதுதான். அப்படியில்லாமல் போனால், இந்தத் திட்டங்கள் செயலுக்கு வராது. எனவே இந்தக் கொள்கையில் மத்திய அரசு எதிர்பார்த்து அமைந்திருக்கக்கூடிய சில திட்டங்கள், கொள்கைகள் நிறைவேறாமல் போகக்கூடிய ஆபத்திருக்கிறது என்று சொல்கிறேன். குறிப்பாக, கல்வித் துறையில் புதிதாக ஒரு கொள்கை வகுக்கப்

1984 பிப்ரவரி 15]

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே இருந்த பொதுக் கல்வி, வேலை வாய்ப்புக்குத் தகுதியற்றதாக இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால், அந்தக் கல்வியைப் பயன்படுத்தி வரும்போது வேலை வாய்ப்பு குறைந்து விடுகிறது. அதனால் அந்த வேலை வாய்ப்பை அதிகரிக்கக்கூடிய அளவில் தொழில் துட்பக் கல்வித் திட்டமே தேவையென்பதை, அதாவது “வொகேஷன் ஸ்கில்” என்ற நல்ல கொள்கையை அறிவித்தபோதிலும், மத்திய அரசின் எட்டாவது நிதி கமிஷனின் உதவியை எதிர்பார்த்தே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாநில அரசின் நிதியாதாரத்தை மட்டுமே இதில் நாம் நம்பியிருக்கவில்லை. அப்படியானால் இன்றைக்கு எட்டாவது நிதிக் கமிஷன் எப்படிப்பட்ட திட்டங்களுக்கு உதவி தரும் என்ற வரையறையும் இல்லை. ஏனென்றால் மத்திய அரசுக்கே நிதி நெருக்கடி இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அங்குள்ள நிலைமை அப்படி. அப்படி நிதிக் கமிஷனின் கொள்கையைப் பார்க்கும்போது, அது மாதிரி மாநிலங்களுக்கு இன்னும் கணிசமான அளவில் உதவி செய்யக்கூடிய அளவில் இல்லையென்று தெரிகிறது. மத்திய அரசுக்கு இருக்கிற நெருக்கடி அப்படி இருக்கிறது.

அப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்கள், மத்திய அரசின் நிதி உதவியை நம்பி வேறும் அறிவிப்பாகப் போய் விடக்கூடுமோ என்ற அச்சம் நியாயமாக எழுகிறது. ஏழ்மையை அகற்றுவதற்குரிய திட்டங்கள் என்று சொல்வதில் பல் வேறு அம்சங்கள் இருந்த போதிலும், கிராமப் புறங்களில் உள்ளவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தருவதற்குக் குறிப்பிட்ட திறமை உள்ளவர்கள் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை என்னால் ஏற்க முடியவில்லை. காரணம், திறமை உள்ளவர்களுக்கு அரசாங்கம் சொல்கிற அளவுக்குத் தகுதியில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியனிலே எலெக்ட்ரிசியன், வயர்மேன் வேலைக்கு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்திருக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நன்றாக, திறமையாக அந்த வேலை செய்பவர்கள் அதிகமாக எட்டாவது வகுப்பு வரைதான் படித்திருப்பார்கள். இதைப்போன்ற கட்டுப்பாட்டு உத்தரவுகளால் அவர்கள் பயன்பெற முடியவில்லை. திறமையும் அனுபவமும் கொண்டவர்கள் படிப்பில்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். படித்தவர்கள் வேலை தெரியாதவர்களாக இருப்பதை நாம் அனுபவ பூர்வமாகப் பார்க்கிறோம். இப்படிப்பட்ட கோளாறுகள் இந்தக் திட்டத்தில் இருக்கின்றன. ஆகவே நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும் வேலை வாய்ப்பை அதிகப்படுத்துவதற்கு ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் யாருக்கு லைசென்ஸ் இருக்கின்றதோ,

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

[1984 பிப்ரவரி 15]

அவரைத் தேடிப்போய் அவருக்கு லஞ்சம் கொடுத்து வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றார்கள். வேலை செய்வது இவர்கள். அவர்கள் வெறும் லைசென்ஸ்தான் வைத்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் வேலை செய்ய வில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அதை எப்படித் தீர்மானிப்பது? அவர்கள் படித்திருக்கின்றார்கள். லைசென்ஸ் வைத்திருக்கின்றார்கள். இவர்கள் தவறான ஏற்பாடு செய்துகொண்டு போய் வேலை செய்கின்றார்கள். அதை எப்படி நாம் தீர்மானிப்பது?

திரு. ப. மாணிக்கம் : தீர்மானிப்பதிலே பிரச்சினை இல்லை. ஏற்கெனவே எத்தனை வருடங்கள் அவர்கள் வேலை செய்திருக்கின்றார்கள் என்பது வேலை கொடுத்தவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் பல பேர்களிடம் பழக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். லைசென்ஸ் பெற்றவர்களைக் கூப்பிட்டுக் கேட்கலாம். அவர்களிடம் இந்த வேலைக்காரர்கள் எத்தனை வருடங்கள் வேலை செய்திருக்கின்றார்கள் என்று கேட்கலாம். அவர்களுடைய அத்தாட்சிகளை வைத்துக்கூட கொடுக்கலாம் என்பது என்னுடைய கருத்து. அடுத்து ஒரு முரடான உத்தரவு இருக்கிறது. எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்திருந்தால்தான் கொடுக்கப்படும் என்று இருக்கிறது. அவர்கள் 8 வருடம் அனுபவம் பெற்றிருக்கலாம். அந்த அனுபவத்திற்கு அத்தாட்சியாக அவர்கள் எந்தெந்த இடத்திலே ஓயரிங் செய்திருக்கின்றார்கள், வேலை செய்திருக்கின்றார்கள் என்று அவர்கள் வேலை செய்த இடங்களிலே இருந்து கையெழுத்து வாங்கிவந்து கொடுக்கலாம். கிராமங்களிலே நில ஒதுக்கீடு செய்யும்போது, ஒரு முறையைக் கையாளுகின்றார்கள். 4 பேர்களிடம் கிராமத்திலே விசாரிக்கச் செய்கிறோம். அங்கே என்ன நடக்கிறது என்று. நமக்குத் தெரியும் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் நமக்குச் சாதகமாக இருந்தால், நடக்கும். இல்லையென்றால், ஊர் மொத்தம் சாதகமாக இருந்தாலும், சாதகமான பதில் இருக்காது. இருந்தாலும் 8 வீடுகளிலே இவர்கள் ஓயரிங் பண்ணியிருந்தால், அந்த 8 வீடுகளில் இருந்து கையெழுத்து கேட்டால்கூட போதும். அவர்களுக்கு தாராளமாகக் கொடுப்பார்கள். அந்த அடிப்படையிலே கொடுக்கலாம். அப்படி ஆய்ந்தறிந்து அந்த வேலைவாய்ப்புக்களை நாம் தர முடியும். எனவே இப்படிப்பட்ட கோளாறுகளை நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று. கல்விக் கொள்கையிலே ஒரு புதிய கொள்கையை அறிவித்திருப்பது வரவேற்கக்கூடியதுதான். அது நிறைவேறுமா என்பதுதான் சந்தேகம். அதற்கு நிதி உதவி அதிகம் தேவைதான். ஆனால் இப்போது என்ன போக்கு ஆரம்பித்திருக்கிறது? நடைமுறையிலே என்ன நடக்கிறது?

1984 டிப்ரவரி 15]

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

அரசினுடைய நிதி வசதி குறைவு என்பது உண்மை,, அதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இந்தத் துறையிலே வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் பொதுக் கல்வியினால் இப்போது பயன் இல்லை என்று தெரிந்திருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தினாலேயே இப்போது பல தொழில் நுட்பக் குடும்பங்கள் தொழில் நுட்பக் கல்வி நிறுவனங்களை ஆரம்பித்திருக்கின்றன. அப்படி ஆரம்பிக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. தனியார் தொழில் நுட்பக் கல்வி நிறுவனத்தை ஆரம்பிக்கக்கூடாது, அது வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இன்றைக்குள்ள வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தினால்தான், நாம் முன்னேற முடியும். ஆனால் அது எப்படிப் போகிறது என்று சொன்னால், பல்வேறு தொழில் குடும்பங்கள் தான் அனுமதி பெற்று பாலிடெக்னிக்ஸ்கள் ஆரம்பித்திருக்கின்றன. எந்த இடத்திற்குத் தேவையோ அந்த இடத்தில் நிதிவசதி குறைவால் கிடைப்பதில்லை. ஒரு இடத்தில் ஆரம்பிப்பதற்கு வசதி இருக்கின்றதா என்று கேட்கின்றார்கள். அவர்கள் இருக்கிறது என்றால், அவர்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கின்றார்கள். எனவே தொழில் நுட்பக் கல்வி பரவலாக வருவதற்கு தனியார் துறைதான் தேவை என்பதை விட, அந்த நிறுவனங்கள் தான் தேவை என்பதை விட, கிராமங்களிலே, ஊரமைப்புகளிலே உள்ளவர்கள் நிதி வைத்துக்கொண்டு கேட்டால், அவர்களுக்கு முன்னுரிமைக் கொடுத்து அனுமதிப்பதுதான் சரியாக இருக்கும். ஆனால் சில நிபந்தனைகளைப் போட்டுவிடுகின்றார்கள். இந்த நிபந்தனைகளைப் பூர்த்திசெய்ய வேண்டுமென்றால், அதைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடியது யார்? பெரிய தொழில் குடும்பங்களில் இருப்பவர்களால்தான் அதைப் பூர்த்தி செய்ய முடியும். ஆகவே அவர்கள்தான் அதைச் செய்கின்றார்கள். அவர்கள் அங்கே மாணவர்களாக அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களைத்தான் சேர்க்கின்றார்கள். அம்மாதிரி மூன்று இடங்கள் எனக்குத் தெரியும். நான் குறிப்பிட்டு அவர்களைப்பற்றி 'இங்கே சொல்ல விரும்பவில்லை. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஒரு இடம், பெரியார் மாவட்டத்தில் ஒரு இடம், மேற்கு மகவை மாவட்டத்தில் ஒரு இடம். அவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களைத்தான் சேர்த்துக்கொள்ள முடியும். அதற்கு என்று சில அடிப்படைக் கொள்கைகளை அவர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். மற்றவர்கள் சேர முடியாது. எனவே இப்போது அதிகப் படித் தேவைக்குள்ளானவைகள், மருத்துவ, பொறியியல் கல்லூரிகள்தான். அவைகளுக்கு ஈடாக பாலிடெக்னிக் நிறுவனங்கள் வந்துவிட்டன. நிரம்ப அப்ளிகேஷன்கள் வருகின்றன. தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகள் அதிகம் ஆரம்பிக்கலாம். அரசாங்கம் ஆரம்பிப்பது என்றால்கூட, நிதிப் பற்றாக குறை இருக்கலாம். இருந்தாலும் கிராமப்புறங்களிலே, பல ஊர்களிலே உள்ள

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

[1984 பிப்ரவரி 15]

நிறுவனங்கள் பல இடங்களிலே, பல பேர்கள் சேர்ந்து உயர்நிலைப் பள்ளி, மேல்நிலைப் பள்ளி வைக்க நிதி சேர்த்துக்கொண்டு அனுமதி கேட்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு அனுமதி கொடுப்பதுபோல், இந்தத் தொழில் நுட்பக் கல்வி நிறுவனம் ஆரம்பிக்கவும் அனுமதி கொடுக்கலாம். அந்த முறையில் இந்தத் தொழில் நுட்பக் கல்வி நிறுவனம் ஆரம்பிக்க அவர்கள் தயாராக இருக்கின்றார்கள் என்றால், அதற்குத் தேவையான நிதி வசதியை அவர்கள் பெற்றுத் தருகின்றார்கள் என்றால், அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டும். அவர்களையும் இந்த முறையில் ஊக்குவிக்க வேண்டும். எனவே நிதிவசதி படைத்த தொழில் குடும்பங்களுக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக, இப்படி பல பகுதிகளிலே, உள்ளவர்கள், ஊர்க்காரர்கள் கேட்டால் அதற்கு அனுமதி தருவதற்கு அரசு ஆலோசிக்க வேண்டும். மற்றொரு முக்கியமான அம்சம். வறுமை, வேலை வாய்ப்பு என்ற விஷயத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். இந்தச் சமுதாயத்திலே அந்தப் பிரச்சினை அவ்வளவு சுலபமாகத் தீரப்போகின்ற விஷயமாக இல்லை. வறுமையைத் தீர்க்க இந்த அரசு ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை. இதில் முக்கியமான பொறுப்பு மத்திய அரசிடம் இருக்கிறது. அதனுடைய கொள்கையும் அப்படி அமைந்திருக்கின்றது. இன்று அமைந்திருக்கக்கூடிய தொழில் கொள்கை, பொருளாதாரக் கொள்கை இவைகள் எல்லாம் ஆண்டுதோறும் வருகின்றன. திட்டங்கள் என்று ஓரளவுக்கு வந்துகொண்டிருந்தாலும், ஒரு பக்கம் பொருளாதார வளர்ச்சி இருக்கின்றது என்றாலும்கூட, பலனில்லாமல் இருக்கின்றது. ஒரு படி ஏறினால் 3 படிகள் இறங்குகின்றன. இந்த நிலையில் வறுமையும் இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. திட்டமிட்ட வளர்ச்சி

(முற்பகல் 11-20)

இருக்கின்றதா? இருக்கிறது. பொதுவான வளர்ச்சிதான். வளரும் பொருளாதாரத்தில், விலை உயர்ந்து வேலை வாய்ப்பு பெருகும் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த சித்தாந்தம் சரியல்ல. தவிர பொருளாதார நிபுணர்கள் பலபேர் குறிப்பிட்டுவிட்டார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே தண்டேகர் சொல்லியிருக்கிறார். ஜனநாயகத்திற்கே ஆபத்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

ஏழ்மையைக் குறைப்பதற்கு வெறும் நிவாரண, தர்ம நடவடிக்கைகள் மட்டும் போதாது. குறை சொல்வதற்காக இதைச் சொல்லவில்லை. உதவி செய்வதென்பது தொன்றுதொட்டு இந்த நாட்டில் இருந்து வந்திருக்கிறது. பெரிய தர்ம நிறுவனங்களும் அமைப்புகளும் இருந்திருக்கின்றன. அதுமட்டுமே பிரச்சினையைத் தீர்க்காது. அதற்கு மாறாக தர்மம் செய்யக்கூடிய நிலையை மாற்றி, அவர்களுக்கு ஏதாவது வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே செய்ய வேண்டும்.

1984 பிப்ரவரி 15]

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

தொழில் நுணுக்கத் துறையிலே இன்னும் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். “பைபர் டெக்னாலஜி” பனை நாரிலே தொழில் நுணுக்கத்தை அதிகப்படுத்த வாய்ப்பிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, நாணலில் பலவகை நாணல்கள் இருக்கின்றன. அவைகளிலே நார் எடுத்து அவைகளைக் கொண்டு பல பேர் படுக்கை விரிப்புகள், கதவு, ஜன்னல் ஆகியவைகளுக்குத் தொங்கவிடக்கூடிய விரிப்புக்கள் தயாரிக்கின்றார்கள். அப்படி ‘ஃபர் டெக்னாலஜி’ என்பதை விரிவான அளவிற்குக் கொண்டுவர முடியும். அதையும் நாம் யோசிக்க வேண்டும். இதன் மூலம் புதிய தொழில்கள் வளர்வது என்பதோடு வேலை வாய்ப்பும் பெருக முடியும். அதுமட்டுமல்ல, அதில் முதலீடு உண்மையிலேயே நிரந்தரப் பாதுகாப்பாக அமையும். அதுமாதிரி ‘ஜியாலஜி’. ஆனால், இப்போது, கல்லூரிகளில்தான் படிக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ‘சர்மிபைட் கோர்ஸ்’ ‘டிப்ளமா கோர்ஸ்’ இல்லை. நம்முடைய கனி வளங்கள் பல்வேறு இடங்களில் இருப்பதைத் தெரிந்துகொள்ள தொழில் நுணுக்கத் துறையை ஆரம்பிப்பதன் மூலம் தமிழகத்திலுள்ள மண்வளம், பாறை ஆகியவைகளை எல்லாம் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும் என்று பல நிபுணர்கள் கூறுகிறார்கள். அந்த மாதிரியும் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்காக புதிய கல்லூரிகள் தேவை இல்லை. நம்முடைய பாவிடெக்னிக்ஸ்களிலே இதை ஆரம்பிக்க யோசிக்கலாம் என்ற முறையிலே, இந்த ஆண்டிலேயே தொடங்க பரிசீலனை செய்யலாம் என்ற கருத்தைக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மிக முக்கியமாக இந்த ஆண்டில் காலம் தவறி பெய்த மழை. மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எம். பி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதுபற்றி பல பழமொழிகள் உண்டு. ‘காய்த்தும் கெடுத்தது, பெய்தும் கெடுத்தது’ என்று சாதாரண மக்கள் தமிழில் சொல்வார்கள். ஏற்கெனவே வறட்சி. அது ஒரு பக்கம் கொளறு. இப்போது காலம் தவறி மழை பெய்திருக்கிறது. பெய்ததும் பெய் மழையாகப் பெய்திருக்கிறது. இல்லாத நஷ்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. விளைச்சல் 50 சதவீதம் குறைந்திருக்கிறது. அரசு பல்வேறு மதிப்பீடுகளைக் கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால் மூன்று முறை மழை பெய்திருக்கிறது. முதல் முறையில் தான் பெய்மழையாக வந்தது. எதிர்பாராத முறையிலே வந்துவிட்டது. இந்த நேரத்திலே ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்று எற்பட்டிருக்கிற நஷ்டம் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. நெல், கடலை, பருத்தி, உளுந்து, மல்லி ஆகிய தானியங்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 35 ரூபாய் கூடுதல் என்று அரசு அறிவித்திருக்கிறது. பரவாயில்லை. இல்லாத பட்சத்திற்கு 35 ரூபாய் கூடுதல் என்று கேட்க ஆசையாக இருக்கிறது. ஆனால் உண்மையிலேயே அது பவன் அளிக்காது. ஏழு ஏக்கரில் 13 மூட்டை நெல் கண்டிருக்க

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

[1984 பிப்ரவரி 15]

கிறது என்று சொன்னால், ஒரு ஏக்கருக்கு ஒன்பது மூட்டை காண வேண்டும். நான் திருத்துறைப்பூண்டி தாலுகாவில் நோடியாகப் பார்த்து விட்டுச் சொல்கிறேன். சாப்பாட்டுக்குக்கூட நெல் கிடைக்கவில்லை என்று நம் உறுப்பினர்களே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பான அம்சங்களை நான் சொல்கிறேன். தஞ்சாவூருக்கு மட்டும் தான் நெல் விலையை அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பல இடங்களில் மழை மாற்றி மாற்றி பெய்திருப்பதால் பாதி தேறும் என்று சொன்னவர்களுக்குக்கூட தேறாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. விலையைக் கூட்ட வேண்டும். வரக்கூடிய நாட்களில் நிச்சயமாக விலையேற்றம் ஏற்படும். எனவே அரசு அதற்குரிய கண்காணிப்பை பொது விநியோக முறையைச் சீர்படுத்தி, விநியோகிக்க அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-25)

பொதுவிநியோக முறை பற்றி இதிலே அழுத்தமாகக் குறிப்பிடப் படாதது வருத்தத்தை ஏற்படுத்துகிறது. பொதுவிநியோக முறையை எப்படிக் காப்பாற்றி இருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வறட்சியான நிலைமையில் எப்படி பின்பற்றியிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது பேய் மழையால் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கொள்முதவிலை. விநியோகத்திலே அரசுக்கு முன் தயாரிப்பு இருக்க வேண்டும். இப்போது ஏற்பட்டுள்ள சேதாரம் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. ஏழு ஏக்கரில் 13 மூட்டை தான் விளைச்சல் கண்டிருக்கிறது. எனவே அரசு கொள்முதல் செய்யும்போது 13 மூட்டை விளைச்சல் கண்டவரிடம் தொந்தரவு பண்ணக்கூடாது. ஜனாதிபதி அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள்,

“Law should not be used to harass the citizens”

என்று பொதுமக்களைத் துன்புறுத்தும் அளவுக்குப் போகக்கூடாது. எமாற்றுவது என்பது வேறு. விளைச்சல் எப்படி இருக்கிறது என்பதைக் கவனத்தில் கொண்டு, பொதுமக்கள் ஒத்துழைப்போடு கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். கொள்முதலில் அப்படி கவனம் செலுத்தினால்தான், ஓரளவு செய்ய முடியும். சம்பாவில் எதிர்பார்த்த அளவுக்குக் கொள்முதல் செய்ய முடியாது. காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையில் அந்தரத்தில் ஆடுகிறோம். இரண்டு மாநில அரசுகளுக்கு மத்தியில் உள்ள பிரச்சினை இது. வேறு இரண்டு மாநில அரசுகளும் இந்தப் பிரச்சினையில் வருகிறதென்றாலும்கூட, நாம் இந்தப் பிரச்சினையில் தீர்வு காண வேண்டும். உணர்ச்சிவசப்பட்டு அந்தப் பிரச்சினையைப் பேசிப் பிரயோசனமில்லை. அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்வுக்குக்கொண்டு வரப் பார்க்க வேண்டும். தஞ்சை காவிரி டெல்டாப் பகுதியாக இருக்கிறது. காவிரிப் பகுதியிலே நம்முடைய விவசாய முறை இருக்கிறது.

1984 பிப்ரவரி 25]

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

கிறதே, அதாவது பயிர் செய்யும் முறை “கிராப் பேட்டர்ன்” — அதை மாற்ற முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். இதைச் சொல்லும்போது தஞ்சையிலே இரண்டு போகத்தை மாற்றுவதற்கு இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் கூப்பாடு போடுகிறார்கள் என்ற செய்தி வந்தாலும் வருத்தப்பட மாட்டேன். வருமானத்திற்காக அப்படிப்பட்ட பழக்கம் வந்து விட்டது. தொன்றுதொட்டுப் பார்த்தால், மிகத் தொன்மையான விவசாயம் காவிரிப் பகுதியில் இருந்திருக்கிறது என்பது வரலாற்றுப் பூர்வமாகச் சொல்லுகிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தைப்பற்றி நான் அறிந்த மட்டும், சொல்கிறேன். தெரிந்த விவாங்களைச் சொல்கிறேன். எனக்குப் பூர்விகம் அந்த மாவட்டம் என்பதால் சொல்கிறேன். சிறு வயதில் உழவர்கள் வீட்டுக்குப் போனால் உளுந்தும், கொண்டைக் கடலையும் தாராளமாகப் பயன்படுத்துவதைப் பார்க்க முடியும். இன்றைக்கு அப்படிக்கான முடியவில்லை. அரசு பல திட்டங்களை அறிவிக்கிறது. நல்லும், பயிற்சி வகைகளையும் அதிகப்படுத்துமளவிற்கு, தஞ்சையிலே கிராப் பேட்டர்னை ஏற்படுத்த முயற்சிப்பது நல்லதாக இருக்கும். அதைப்பற்றி அரசு யோசிக்க வேண்டும். விவசாயிகளின் ஒத்துழைப்பைப் பெற்று ஆவன செய்ய வேண்டும். காவிரிப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண முயற்சிக்க வேண்டும். ‘கிராப் பேட்டர்ன்’ பற்றியும் யோசிக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளை அரசு மேற்கொள்ளவில்லையே என்ற ஏமாற்றத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று, வெள்ளம் வந்தது. தவறாக அரசு அறிவிப்பு வருகிறது. அது தவறான தகவலில் வந்த அறிவிப்பு. நல்ல விளைச்சல் இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். இருக்கட்டும். அந்தப் பிரச்சினை உண்மையிலேயே விவசாயிகளிடத்திலே வெதனையையும், கோபத்தையும் உண்டாக்கியது. இந்த மாதிரி வெள்ளம் வந்தால், என்ன செய்ய வேண்டுமென்று ‘மாஸ்டர் பிளான்’ இருக்கிறது. அதன் பிரகாரம் நடவடிக்கை எடுத்தார்களா? மாவட்ட அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், அவர்கள் மீது குற்றம் சாட்ட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. ‘மாஸ்டர் பிளான்’ - வெள்ளம் வந்தால் என்ன செய்ய வேண்டும், என்ன எச்சரிக்கை எடுக்க வேண்டும், என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. அந்தச் சமயத்திலே நான் சென்றிருந்தேன். பல இடங்களிலே விசாரித்தேன். மாஸ்டர் பிளானை கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு செய்யப்பட்டதா? ஏன் செய்யவில்லை? அவ்வாறு நிகழ்ந்ததா? அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்தவில்லை. அத்தகைய சுணக்கம் ஏன் ஏற்பட்டது? அப்படி

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

[1984 பிப்ரவரி 15]

ஏற்படும் இயற்கையின் சிற்றத்தை வெறும் அரசு மட்டும் சமாளிக்க முடியுமென்று நம்புகிறவன் அல்ல நான். அரசு மீது குற்றம் சுமத்த வேண்டுமென்று முயற்சிக்கவில்லை. வெள்ளத்தால், இயற்கையால் ஏற்பட்டுள்ள சேதம் அளவுக்கு மீறி ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாஸ்டர் பிரான் படி நடவடிக்கை

(முற்பகல் 11-30)

எடுக்கப்படவில்லை. இப்போதாவது அதற்கு அரசு பதில் கூறும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். இரண்டாவதாக மித மிஞ்சிய மழை பெய்துள்ளது. திடீர் மழை பெய்துள்ளது. 21, 22 ஆகிய தேதிகளிலே யாரும் எதிர்பாராத அளவுக்கு பேய் மழை பெய்துள்ளது. அதிகாரிகள் மழையைப்பற்றிக் கண்க்கிடுவதிலே கூட தவறு நடந்திருக்கிறது. புதுக்கோட்டையில் உள்ள குளங்கள் எல்லாம் உடைந்து தஞ்சைக்கு அருகில் உள்ள எல்லம்வாறை போன்றவை எல்லாம் உடைந்து, அந்தத் தண்ணீர் எல்லாம் வெண்ணாற்றில் புது ஆறில் எல்லாம் கலந்து அதன் காரணமாக வெள்ளப்பெருக்கு எடுத்து தண்ணீர் ஓடியது. இதையெல்லாம் அரசு எதிர்பார்த்து முன் எச்சரிக்கையாக நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாம். எல்லா வெள்ளமும் ஏக காலத்தில் ஒன்று திரண்டு வந்ததின் காரணமாக திடீர் வெள்ளப் பெருக்கம் ஏற்பட்டது. இதற்குள்ளே அதிக நேரத்தை நான் செலவிட விரும்பவில்லை. இந்தத் தடவை பல புதிய இடங்களிலுள்ள குளங்களில் கூட உடைப்பு எடுத்துள்ளது. 12 ஆயிரம் கன அடி தண்ணீர் செல்லக்கூடிய ஆறிலே 35 ஆயிரம் கன அடி தண்ணீர் ஓடியதாக பொறியாளர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக கரைகள் எல்லாம் உடைந்து ஒரு லட்சம் ஏக்கருக்கு மேல் பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அரசுக்குக் கிடைத்த விவரம் வேறு இருக்கிறது. இப்போது மறுபடியும் பெரு மழை பெய்திருக்கிறது. பொதுவாகவே மழை அதிகமாகப் பெய்தால் குளங்கள் உடைப்பு ஏற்படுமா என்று கேட்டால், நிச்சயம் ஏற்படும். எல்லா வற்றுக்கும் அரசாங்கமே உத்தரவாதம் கொடுக்கும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது என்பதையும் உணர்கிறேன். இதற்கு முன்புகூட பல சந்தர்ப்பங்களில் வெள்ளம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. வேடசந்துரில் உள்ள அணை உடைந்து, அந்தத் தண்ணீர் கரூரிலுள்ள அமராவதியில் வந்து, அது காவிரியில் கலந்து பெருவெள்ளம் ஏற்பட்டு, ஸ்ரீரங்கமே மூழ்கக்கூடிய அபாயம் முன்பொரு முறை ஏற்பட்டது நமக்கெல்லாம் தெரியும். குளங்கள், கண்மாய்கள் குறித்து அரசு கவனம் செலுத்துவதாக ஆளுநர் உரையிலே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குளங்களை அரசு அவசியம் சீர்படுத்த வேண்டும். இவ்வளவு காலத்திற்குள் குளங்களைச் சீர்படுத்த வேண்டும் என்று காலத்தை நிர்ணயித்து அதற்குள் குளங்களைச் சீரமைக்க அரசு உறுதியாக இருக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே பல குளங்கள் நம் நாட்டிலே இருக்கின்றன. ஆனால் உள்ளபடியே இருக்கின்ற

1984 பிப்ரவரி 15]

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

பல குளங்களை நாம் காப்பாற்றத் தவறிவிட்டோம். இதுகுறித்து நான் இந்த அவையிலே பலமுறை பேசியிருக்கிறேன். ஆட்சிகள் மாரியிருக்கலாம். அந்தக் காலத்திலே முகலாயர் ஆட்சிக் காலத்திலாவது ஆகட்டும் அல்லது சேர, சோழ, பாண்டியர் ஆட்சிக் காலத்திலாவது ஆகட்டும் பல குளங்களை அமைத்து அதற்காக என்று நிர்ப்பாசன முறையைக் கூட கடைப்பிடித்து வந்தார்கள். அப்படி அமைத்த பல குளங்களை, கண்மாய்களை பல்வேறு காரணங்களால், அரசியல் செல்வாக்கு காரணமாக உடைத்து விட்டார்கள். கால்வாய்களை நிரப்பிவிட்டார்கள். இதன் காரணமாக பெய்கின்ற மழைத் தண்ணீர் தேங்கி நிற்பதற்கு வழியில்லாமல், பிடிப்பில்லாமல் ஓடுகிற நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. வெள்ளம் வருவதென்பது இன்று நேற்று நிகழும் ஒன்றல்ல. வெள்ளம் வந்த தாந்தான் அந்தக் காலத்திலேயே கரிகால்சோழன் கல்லணையைக் கட்டி யிருக்கிறான். ஆக, வெள்ளம் என்பது எப்போதும் உண்டு. இப்போதுதான் வெள்ளம் என்பதல்ல. ஆனால் இப்படி வருகின்ற வெள்ளத்தைத் தேக்கி வைக்கக்கூடிய முறையிலே தேங்கிச் சிவ்டத்திலே நாம் தவறியிருக்கிறோம். நம்முடைய நிலத்தடி நீர் வேறு கிழே போய்விட்டது. குளம், குட்டைகள், கண்மாய்கள் இல்லாத நிலையில் இன்னும் சில ஆண்டுகள் சென்றால், நீரே சுண்டிப் போய்விடும். பத்து குழந்தைகள் பிறந்தால் எப்படி ஒரு தாயின் தாய்ப் பால் சுண்டி விடுமோ அதுபோல் நிலத்தடி நீரும் சுண்டிப் போய்விடும். நிலத்தடி நீர் ஏற்கெனவே தாழ்ந்துகொண்டே இருக்கிறது. குளம், குட்டைகள், கண்மாய்கள் போன்றவற்றை ஏற்படுத்தி, சீரடைத்து அதன் மூலம் தாய் நீர் எப்போதும் நிலத்தடியில் தேங்கி நிற்கும் வண்ணம் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசு முயற்சிக்க வேண்டும். நிலத்தடி நீர் குறையாத வகையில் இருப்பதற்கு அரசு சரிவர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதில் கால தாமதம் கூடாது. ஒன்றை நான் மிகுந்த வேதனையோடு சொல்கிறேன். குளக் கரைகளை வலுப்படுத்துவதற்கும், குளங்களை ஆழப்படுத்துவதற்கும் காஷ்மீராக்ட் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இவ்விதம் நடைபெறுகின்ற வேலைகள் எல்லாம் மழை வந்தால் பாழாகி விடுகிறது. அதாவது உடைப்பு ஏற்பட்டு விடுகிறது. இவ்விதம் வேலைகள் நடைபெறு கின்ற இடங்களில் எல்லாம் மன்னிக்க முடியாத அளவுக்கு தவறுகள் நடை பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. இதன் காரணமாக பயிர்களுக்கு அழிவு ஏற்படுவது ஒருபுறமிருக்க உயிர்களுக்கு இழப்பு ஏற்படுகிறது. ஏன் இந்த கதி? எனவேதான் இந்த விஷயத்தில் நாம் கவனமாக இருக்க வேண்டும். மீனி கவனமாக இல்லையென்றால் தமிழகம் அதிகமான விலையைக் கொடுக்க வேண்டும். ஒன்று வறட்சியின் காரணமாக, மற்றொன்று வெள்ளத்தின்

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

[1984, பிப்ரவரி 16]

காரணமாக எங்கெங்கே மனிதன் தவறு செய்கின்றானோ அங்கெல்லாம் அவனை இயற்கை விடுவதில்லை. ஒரு இடத்தில் நிராகரித்தால் இன்னொரு இடத்தில் கண்டிப்பாகப் பழி வாங்கும் என்று விஞ்ஞானிகளே சொல்லுகிறார்கள்.

வறட்சி நிவாரணத்தில் குளங்களைச் சீரமைப்பதில் தவறுகள் நடைபெற்றுள்ளன. ஏற்கெனவே குடிமராமத்து என்ற பழைய முறை இருந்தது. பல ஆண்டுகளாக, ஒவ்வொரு ஊரிலும் அந்த ஊர்க்காரர்களே முறை வைத்துக் கொண்டு அந்த மராமத்தைச் செய்து வந்தார்கள். அதன் காரணமாக நல்ல பலன் இருந்தது. வாய்க்காலிலிருந்து வண்டல் மண்ணை எடுத்து வயலுக்குப் போடுவார்கள். அதன் காரணமாக வாய்க்காலின் தண்ணீர் வருவது சுலபமாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட குடிமராமத்து முறையை என்ன காரணத்தாலோ நாம் கைவிட்டுவிட்டோம். நிர்ப்பாசனம் குறித்த ஆலோசனைக் குழுக் கூட்டத்தில் அப்படிப்பட்ட முறையை மீண்டும் ஏற்படுத்துவது குறித்து ஒரு முடிவெடுத்தோம். அதை நிர்வாகம் செயல்படுத்துவதில் குறைபாடுகள் இருக்கலாம் என்றாலும் மீண்டும் அதை எப்படியாவது கொண்டு வருவது குறித்து விரைவான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்தச் சத்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது, பாசன அமைப்பில் நாம் குளங்களை வெகுவாக நம்பியிருக்கிறோம். அத்தகைய குளங்களை நாம் சீர்படுத்தியாக வேண்டும். ஏற்கெனவே இந்த அவையில் சென்ற வரவு-செலவு கூட்டத் தொடரின்போது ஒரு வாக்குறுதியே தரப்பட்டது. குளங்களை இனிமேல் யாரும் குடிசை போடுவதற்கோ மற்ற காரியங்களுக்கோ ஆக்கிரமிப்பு செய்யாத வகையில் ஒரு அவசரச் சட்டமே போடப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஒரு 6 மணி நேரம் அதிகாரிகள் இரவில் உறங்கப் போய்விட்டால்கூட, இத்தகைய குளங்கள் இருக்கிற பகுதிகளில் ஆக்கிரமிப்புகள் எந்தவிதமான அனுமதியுமின்றி செய்யப் பட்டு விடுகின்றன. ஆகவே அவசரச் சட்டம் ஒன்றின் மூலமாக இத்தகைய ஆக்கிரமிப்புகள் தடுக்கப்படும் என்று வாக்குறுதி இங்கே அளிக்கப்பட்டது. மீண்டும் ஓர் வாக்குறுதியை நான் இங்கே கேட்கவில்லை. ஆனால் ஒரு கொள்கையை நிறைவேற்றுவதில் ஏன் இந்தக் காலதாமதம் என்பதைத்தான் கேட்க விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் சென்னையைச் சுற்றியுள்ள பல குளங்கள் ஆக்கிரமிப்புக்கு ஆளாகியிருக்கின்றன. அதற்குப் பல காரணங்களைச் சொல்லுகிறார்கள். நான் அதன் உள்ளே போக விரும்பவில்லை. கட்சி அரசியலுக்காக நான் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் விரும்பவில்லை. அப்படிப்பட்ட ஆக்கிரமிப்புகளை நாம் தடுத்து நிறுத்தாவிட்டால், சென்னையில் தற்போது வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருக்கும் மக்களுக்குக் குடிப்பதற்குக் கூட நீர் இல்லாமல் போய்விடும். குளிப்பதற்கான நீரை நான் சொல்லவில்லை.

1964 பிப்ரவரி 15]

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

போன வருஷம் கிணற்றில் தண்ணீரே இல்லாமல் போய்விட்டது. சென்னை யைச் சுற்றி வாழ்ந்தவர்கள் அவ்வளவு பேரும் பைப் தண்ணீரைத்தான் குடித் தார்கள் என்று யாரும் கருதத் தேவையில்லை. கிணற்றுத் தண்ணீரைத்தான் பயன்படுத்தினார்கள். ஒவ்வொருவரும் ஏராளமாகச் செலவு செய்திருக்கிறோம். கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்காக நிரம்ப செலவு செய்திருக்கிறோம். அப்படி செலவழித்தும் கூட நீர் கிடைக்கவில்லை. இது தமிழ் நாட்டில் உள்ள அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாததல்ல. பாண்டிய நாட்டிலும் பல்லவ நாட்டிலும்தான் குளங்கள் அதிகம் என்று அரசாங்கமே புள்ளிவிவரம் கொடுத்திருக்கிறது. எதற்காக அவர்கள் அதிகமான குளங்கள் வைத்தார்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இத்தகைய புள்ளி விவரங்களை அரசே கொடுத்துவிட்ட பிறகு அந்தக் குளங்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் அரசு நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதை மட்டும் நான் இங்கே வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இத்தனை கோடி இதற்காகச் செலவிட இருக்கிறோம் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். ரொம்பவும் சரி. இவ்வாறு செலவிடுவது மட்டும் போதாது. ஏற்கெனவே இருந்த குடிமராமத்து முறையை, ஊர் மக்களைக் கொண்டே செய்வதற்கான முயற்சியையும் அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இறுதியாக ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். காவிரிப் பகுதியில் வருகிற வெள்ளம், சில நேரங்களில் எதிர்பாராத அளவுக்கு அதிகமாக வந்து விடும். அதற்கான வடிகால் திட்டத்தை ஒரு “நியூ மாஸ்டர் பிளான்” மூலமாகச் செயல்படுத்த வேண்டும். ஏற்கெனவே ஒரு மாஸ்டர் பிளான் இருக்கிறது. வெள்ளம் வந்தால் என்ன செய்வது என்பதுபற்றி இருக்கிறது. அதுவும் இன்னும் நடைமுறைக்குத் கொண்டு வரப்படவில்லை. அதனே ஒரு குறைபாடு. நான் இப்போது சொல்வது பல ஆண்டுகளாகத் துர்ந்துவிட்ட, மேடு தட்டிவிட்ட, மண் வந்து அடைத்துக் கொண்டதன் காரணமாக தண்ணீர் வரும்போது பழைய சொள் அளவு இல்லாமல் போவதன் காரணமாக தண்ணீர் கனரகத்தை உடைக்கிறது. காவிரியின் கரை முழுவதும் அங்கங்கே இப்படிப் பட்ட ஆபத்துக்கள் அதிகரித்து விட்டன. பல இடங்களில் தண்ணீரை வாங்குகிற குளங்கள் மேடுதட்டிப் போய்விட்டன. எனவே ஒரு புதிய ‘மாஸ்டர் பிளான்’ மூலம் வடிகால் வாய்க்கால்களையும் குளங்களையும் ஆழப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை நாம் மேற்கொண்டாக வேண்டும். எனவே இந்தத் திட்டத்தை ஆழ்ந்து பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆண்டுதோறும் வெள்ளம் வருவதில்லை என்றாலும், ஒருமுறை வந்தால் ஒரு தலைமுறைக்கே கேடு தீர்த்துவிடுகிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஆண்டுதோறும் ரூ. 40,000 வரை ஸ்டேட் பேங்கில் கடன் வாங்கி பயிர் செய்து அறுவடை செய்து ஒழுங்காகக்

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

[1984 பிப்ரவரி 15]

கட்டிக் கொண்டிருந்த நண்பர் ஒருவர் வேதாரண்யம் பகுதியில் இன்றைய தினம் அறவே மூழ்கினிட்ட நிலையில் முத்துப் பேட்டையில் இருக்கிற சிலர் அங்கே சென்று அவருடைய பொருள்களையும் திருடிக்கொண்டு போய் விட்டார்கள்.

(முற்பகல் 11-40)

இன்னொன்று ஒரு விவசாயி 15 ஏக்கர் வைத்திருக்கிறார். அவரது வீடுகளை இடித்தது மாத்திரம் அல்ல. அந்தத் தொல்லையிலும் இரவில் வீட்டிலே இருக்கிற நகைகளைத் திருடிக்கொண்டு சென்றுவிட்டார்கள். அந்தக் குடும்பம் தப்பித்தால் போதும் என்று ஒடிவிட்டது. இடிந்தது என்றால் கல் கட்டிடமே இடிந்து விழுந்திருக்கும். பல குடும்பங்கள் 5 ஏக்கர், 10 ஏக்கர் வைத்திருக்கும். குடிசைகள் இழந்த மக்கள் ஏராளம். ஆடு, மாடு, கோழி இழந்தது ஏராளம். ஆனால் சாதாரண தொழிலாளிகளும் வீடுகளை இழந்திருக்கிறார்கள். அரசினுடைய நடவடிக்கை அவர்களை எட்டவில்லை. அந்த விட்டை எப்படிச் கட்டப் போகிறார்கள். தான் வீடு கட்டுவதற்காகச் சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர்கள் நிலத்தில் எடுத்திருக்கிற மண்ணை எடுத்துவைத்து மீண்டும் அவர்கள் விவசாயத்துக்குக் கொண்டு வந்தால்தான் தெரியும். அதனால் தான் அம்மாதிரி இடங்கனிலே 5 ஏக்கர் காரரா, 10 ஏக்கர் காரரா என்று பார்க்காமல், தமிழக அரசு காவிரிப் பகுதியிலே குறிப்பாக தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே அது நடுத்தர விவசாயியா, சிறிய விவசாயியா, பணக்கார விவசாயியா என்று பாராமல், நிலங்களை மண் அடித்து காயவைக்க வேண்டும். இழந்த பயிர் 40 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து பயிராயிற்று என்று சொன்னால், அவர் 10 வருஷத்துக்கு எழுந்திருக்க முடியாது. கடனைக் கட்ட முடியாது. எனவே 60 வயதில் கடன் வாங்கி வட்டி கட்டி, ஜலம் போட்டு நிலங்களை விற்கவும் செய்யலாம். அது வேறு விஷயம். அதை அவருடைய பிரச்சினையாக மட்டும் பார்க்கக்கூடாது. அப்படி ஏராளமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களிடத்திலே இந்த நிலத்தை மீட்டுத் தருகிற பொறுப்பை அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அது ஓரளவு நிதிச் சுமை என்று கருதுகிறேன். இருப்பினும் அதை எப்படிச் செய்வது என்பதைச் சொல்லப்போனால், அதற்கு வட்டி இல்லாக் கடனாகக் கூட அரசு நீட்டிக்கலாம். அந்தக் கடன் தெரியாது. அவரைப் பெற்றுத்தவரையில், கடன் வட்டியும், அபராத வட்டியும் தான் வாங்குகிறார்களே தவிர, அவர் நிலத்தை மீட்டு விவசாயத்துக்குக் கொடுக்கவில்லை. பல பேர் போக முடியாமல் இன்றைக்கு திகைத்து நிற்கிறார்கள்.

1984 பிப்ரவரி 15]

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

எங்கு போவார்களோ, தெரியாது. எனவே அரசு அவர்கள் விஷயத்தில் ஒரு கொள்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும். இப்படி வெள்ளச் சேதத்திற்கு அரசு மீட்பு நடவடிக்கைகள் எடுத்தாலும்கூட, சில விஷயங்களை நான் குறிப்பாகச் சொல்வதற்குக் காரணம், இம்மாதிரி பணிகளில் நாம் வாதிடும்போது தொழிலாளிக்கு மட்டுமல்லாமல், கிறிய விவசாயியாகவும் இருக்கலாம், அவர்களுக்குக் கஷ்டம் இருக்கிறது; ஆனால் பணக்கார விவசாயிகள் கூட மீளமுடியாத நிலைமைக்கு ஆளாகி இருக்கிறார்கள். நெல்லை மீண்டும் விவசாயம் செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அதிலும் அரசு உரிய கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

கடைசியாக ஒரு முக்கியமான விஷயம், விலைக் கொள்கை பற்றியது. வரக்கூடிய ஆண்டில் கரும்புக்கு 160 ரூபாய் என்று விலையை அறிவித்திருக்கிறார்கள். கரும்புக்கு அந்த விலை சரியில்லை. நெல்லுக்கும், கரும்புக்கும் விலை சரியில்லை. தமிழ்நாட்டில் நவீன விவசாயம் செய்கிறார்கள். எனவே கரும்புக்கு விலையை உயர்த்த வேண்டும். நெல்லுக்கும் விலையை உயர்த்த வேண்டும். அப்படி உயர்த்துவதற்கு, மத்திய அரசு அனுமதிக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அது நீண்ட நாள் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. ஒரு முறை மத்திய அரசிடம் நாம் எல்லோரும் தூது கொஷ்டிபோல சென்று, மனு கொடுப்பதாக இருந்தோம். காவிரி வடிகால் பகுதியிலே, தாமிரவாணி பகுதியிலே, வைகைப் பகுதியிலே நெல் பயிரிடுவதற்கு ஆகும் விவசாயச் செலவுகளை நம்முடைய அரசு கணக்கிட்டு, என்ன தேவை என்பதை அறிந்து, விலையை உயர்த்தாவிட்டால், நம்முடைய விவசாயப் பொருளாதாரம் நொறுங்கிவிடும். அரசு எவ்வளவுதான் பணத்தைச் செலவு செய்தாலும், கடன் கொடுத்தாலும், வட்டி வாங்க முடியவில்லை; கொடுத்த பணத்தைத் திருப்பி வாங்க முடியவில்லை. திரும்பப்போட வேண்டும், போட்டிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். இது ஒரு விஷயச் சக்கரம்போல் சுழற்சி, வந்துகொண்டே இருக்கிறது. விவசாயச் செலவும் ஏறிக் கொண்டே இருக்கிறது. அது பெருகி வளரக்கூடிய செலவாக இருக்கிறது. இப்போது ஒரு ஏக்கருக்கு 5 மெட்ரிக் டன் என்று சொல்லுகிறார்கள். நல்ல குறிக்கோள். அதை அடைய பல்வேறு முயற்சிகளைக் கையாண்டு, அதில் வெற்றி கண்டு, உற்பத்தி செய்து, 130, 135 ரூபாய்க்கு நெல் கொடுங்கள் என்றால் எவன் தருவான்? (மெட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் எல்லோருக்கும் வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிக்கும் அது வேண்டியிருக்கிறது. நவீன விவசாயம் அப்படி அமைந்திருக்கிறது இதையும் யோசிக்க வேண்டும். உற்பத்திச் செலவைச் சரிவாகக் கணக்கிட்டு, விலை நிர்ணயிப்பதில் மத்திய அரசுடன் நாம் வெற்றி பெற வேண்டும். வேண்டுமானால் போராட்டம் என்ற வார்த்தையை அரசு ஏற்காவிட்டாலும், சில நேரங்களில் போராட்டத்தான்

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

[1984 பிப்ரவரி 15]

வேண்டும். போராடுவது தப்பு அல்ல. பேராடாமல் எதுவும் நடக்கவில்லை இந்த அரசு கூட போராட்டம் மூலமாகத்தான் வந்தது. வாதாடுவோம். போராடவும் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அப்போதுதான் இந்த வினலக் கொள்கை நிச்சயமாக மாறும். இல்லாவிட்டால் தமிழகப் பொருளாதாரம் மிகப் பெரிய அளவில் பாதிக்கப்படும்.

அடுத்து, தொழில் துறையிலே முக்கியமான பிரச்சினையை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டது அதிகமாகவும் ஏற்பட்டது. மேலும் தொழில் வளர்ச்சிக்காக இப்போது வாய்ப்புகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அரசு முயற்சி எடுக்கவில்லை என்று நான் குற்றச்சாட்டி சொல்ல விரும்பவில்லை. முயற்சி எடுக்கிறது. இருப்பினும் மத்திய அரசின் ஒத்துழைப்பு இதில் மிகவும் அதிகம் தேவை. வரக்கூடிய காலத்தில் அது கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன். எந்த அளவுக்குக் கிடைக்கும் என்பது 'நம்பிக்கை' யாகத்தான் இருக்கிறது, வானம் பொழியும் என்று நம்புவதுபோல, பொழிந்தாலும் உண்டு; சில நேரங்களில் மிகவும் ஆபத்தாகக்கூட மழை பொழியலாம். அம்மாதிரி நிலைமைகள்கூட வரலாம். இந்த உதவி பெறுவதும் பெறாததும் எப்படி இருந்தபோதிலும், தொழிற்சாலைகளை பல காரணங்களால் மூடினார்கள். இன்றைக்குள்ள பொருளாதார நெருக்கடியிலும், காலப் போக்கிலும், ஆட்களைக் குறைப்பது வேலைப் பளுவை அதிகரிப்பது, சம்பளத்தைக் குறைப்பது போன்ற பல வேலைகளைச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். அதற்குக் காரணம் தொழிலுக்குக் கட்டுப்பாடு இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் எல்லா வற்றையும் முறைப்படி தரவேண்டியிருக்கிறது. ஓசூரில் தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்தால், சென்னையில் உள்ளதை விட குறைவாகச் சம்பளம் கொடுக்கலாம், அதன்மூலம் வேலையையும் அதிகமாகப் பெற்று இலாபத்தையும் அதிகமாகப் பெறலாம் என்ற எண்ணத்தில் அங்கே தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கிறார்கள். அதுபோன்ற காரியங்களுக்கு அரசாங்கம் ஆதரவு தரக்கூடாது. அது நல்லதும் அல்ல. நலிவடைந்த தொழிற்சாலை என்று சொல்லி மத்திய அரசும் பஞ்சாலைகளை ஏற்கிறது. மாநில அரசுகளும் ஏற்கின்றன. ஆனால் அப்படி ஏற்கும்போது, மறைமுகமாக பேரம் நடக்கிறது. எங்கே என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. பல இடங்களில் நடக்கின்றது. பழைய ஆளே வேறு ஆளின் பெயரில் அந்தத் தொழிற்சாலையை எலத்தில் எடுக்கிறார், மனிதனின் கெட்டிக்காரத்தனத்திற்கு எல்லையே கிடையாது.

1984 பிப்ரவரி 15]

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

ஆனால் பின்தங்கிய இடத்தில் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க அரசாங்கம் உதவுகிறது. அது நல்லது தான். ஆனால் அதையே பயன்படுத்திக் கொண்டு தொழிலாளிகளைக் குறைக்கவும், வேலைப் பளுவை சுமக்கவைப்பதுமான இப்படிப் பட்ட நெருக்கடிகளையும் உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழிலைப் பொறுத்த வரையில், வேலை நிறுத்தம் போன்ற சங்கடங்கள் ஆகவே இதில் அரசு மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் தொழிலைப் பொறுத்த வரையில், வேலை நிறுத்தம் போன்ற சங்கடங்கள், ஏற்படும். தொழிலாளர் நலத் துறை கூட எப்படி இந்தப் பிரச்சினையில் பார்க்கிறது என்று சொன்னார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க நடவடிக்கை எடுக்கிறது என்றார்கள். இதை ஓர் அமைப்பு முறையாகவே கொண்டுவிட அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தனியார் துறைத் தொழில் களில் ஆட்களைக் குறைத்தும் வேலைப்பளுவை அதிகரித்தும் வருவதால் ஏற்படும் நெருக்கடிகளைத் தவிர்க்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதைப்பற்றி ஆழமாகப் பரிசீலித்து வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க நடவடிக்கை எடுக்க திட்டமிட வேண்டும். இதில் லாப நோக்கத்தைக் கருதக் கூடாது. அப்படிக்கருதவும் முடியாது. எல்லாவற்றுக்கும் சட்டங்கள் போட்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதன்படி காரியங்கள் நடக்காவிட்டால், தமிழகத்தில் நெருக்கடிகள் ஏற்படும். அப்படிப் பட்ட போக்குகளை அரசு திருத்திக்கொள்ள முன்வர வேண்டும்.

தொழிற்சங்க அமைப்புக்கள்பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த இயக்கத்தில் பல பேர் இங்கே உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் 42 கூட்சிகள் இருக்கின்றன. இதைப் பார்க்கும்போது, நமக்கே கூச்சமாக இருக்கிறது. ஒரு பேக்டரியை எடுத்துக் கொண்டால், 200 பேர் இருக்கிறார்கள். ஆனால் 200 பேர்களுக்கு 8 சங்கம் இருக்கிறது. முன்பெல்லாம் இப்படி அதிக சங்கங்கள் கிடையாது. நாம் எல்லோரும் சேர்ந்துதான் சங்கங்களை ஆரம்பிக்கிறோம். இதில் ஒளிவு மறைவு கிடையாது. ஆனால் பிரச்சினை என்று வந்து அரசாங்கத்திற்குப் போகும்போது, அந்தப் பிரச்சினைகளை அரசு எவ்விதக் கண்ணோட்டமும் இல்லாமல் ஆராய்ந்து பார்த்து முடிவெடுக்க வேண்டும். ஆய்ந்தோய்ந்து ஆராய வேண்டும். சிலப்பதிகாரத்திலே கூட, கண்ணகி கூறும்போது, “ஆய்ந்தோய்ந்து பாராமல் தீர்ப்பளித்த மன்னன்” என்று சொல்வதாக இருக்கிறது.

இன்றைக்கு தொழிலாளர் துறையிலும், சங்கங்களின் அமைப்பிலும் பல்வேறு குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் ஒரேயடியாகத் தீர்க்க முடியாது. அப்படி தீர்க்கவும் மாட்டார்கள். இதற்காக அதிகார முறையும் அமைப்பும் மாற்றப்பட வேண்டும். நான் அதற்குள்ளே விளக்க

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

[1984 பிப்ரவரி 15]

(முற்பகல் 11.50)

மாகப் போக விரும்பவில்லை. ஆனால் தமிழகத்தில் தொழில் துறையில் சட்டங்களைப் பார்த்து நியாயமான பரிசீலனைகளை ஆய்ந்தறிந்து வேலை வாய்ப்பை அதிகரிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட அனுசூலுறை இல்லை. வழக்கமாக நாங்கள் கூப்பாடு போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். நானும் திரு. தல்லகுவனும் ஓயாமல் நாள் தோறும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். தொழிலாளர்கள் கொள்கைகள் ஒட்டுமொத்தமாகச் சொல்லவில்லை. தொழிற் கொள்கையைப் பற்றிச் சொல்கிறோம். இப்போது உள்ள கொள்கையை மாற்ற வேண்டும் என்றுதான் சொல்கிறோம். அதனால் அரசுக்கு நல்ல பெயராக அல்லது கெட்ட பெயராக, மோதலாக என்ற பிரச்சினைக்கே நாங்கள் போகவில்லை. தமிழகத்தினுடைய பொருளாதாரம் பல்வேறு விதமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. "நாம் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண வேண்டும்."

1946-லே ஏற்பட்ட புரட்சி பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியிலே பல்வேறு இடங்களிலே நெருக்கடியை உண்டாக்கினார்கள். பல்வேறு இடங்களிலே ஆட்சி மாறியிருக்கிறது. காரணம் அஸ்திவாரத்தில் அடிப்படையிலேயே சில கோளாறுகள் இருக்கின்றன என்பதை அரசு உஷாராக கவனிக்க வேண்டும். அதனாலேயே நாளைக்கே புரட்சி வரும் என்று நான் சொல்லவில்லை, இப்படிப்பட்ட போக்குகளை நாம் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். அதையும் காலத்தே செய்ய வேண்டும். தொழில் உற்பத்தி நடக்க வேண்டும். உற்பத்தி குறைவால் என்ன ஆகிறது? தொழில் உற்பத்தியில்லாததால் பொருள்களின் விலைகள் ஏறுகின்றன. இம்மாதிரி விஷயத்திலே, தொழில் துறையிலே தொழில் முதலாளிகள் அனுசரித்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய கொள்கைகள் என்ன என்பதை அரசும் ஆராய்ந்தறிய வேண்டும். அதே மாதிரி தொழிலாளர்கள் கிளப்பக்கூடிய பிரச்சினைகளிலேயும், தொழிற்சங்கங்கள் கிளர்ச்சி நடத்துகின்றபோது, அதைச் சார்ந்த தொழிற்சாலைகளிலே, பல டேர்கள் "எங்களுக்கு இவ்வளவு போனஸ் வேண்டும், எங்களுக்கு இவ்வளவு சம்பள உயர்வு வேண்டும்" என்றெல்லாம் கேட்கின்றார்கள். அப்போது அவர்கள் ஆட்களைக் குறைக்கலாமா என்று சொல்லுகிறார்கள். தொழிற்சங்கங்களை தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள்கூட நடத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்களும் இதிலே அனுபவம் உள்ளவர்கள்தான். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், வேலை நிறுத்தம் நீடிக்கும் என்று சொல்லோம். பிறகு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி முடிவு செய்வோம். வேலைநிறுத்தத்தை எந்த நேரத்திலே ஆரம்பிக்கலாம், எந்த நேரத்திலே முடிக்கலாம் என்று அவருக்கும் தெரியும், எந்த நேரத்திலே அதை நடத்தலாம் என்று தெரியும். தொழில்

1984 பிப்ரவரி 15]

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

துறையிலே, தொழிலாளர் நலத் துறையிலே இப்போதுள்ள கொள்கையிலே, அணுகுமுறையிலே மாற்றம் வேண்டும். அதிலே சில நோக்கங்கள் இருக்கலாம். அதுபோலவே தொழிற் சங்கங்களும் நோக்கம் எதுவும் இல்லாமல் இருக்க முடியாது. பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு தொழில் துறையிலே, தொழிலாளர் நலத் துறையிலே அரசினுடைய போக்குகள் திருத்தப்படவேண்டும். அதை நான் வலியுறுத்துகிறேன். காரணம் இந்த ஆண்டிலே ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றித் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சுற்றுப்புறச் சூழல் தாய்மைப்படுத்தல் மூலம் நமக்குச் சில அபிவிருத்தி ஏற்பட வேண்டும். தண்ணீரை, காற்றின் தாய்மையைக் காப்பாற்ற வேண்டும். அதற்கு என்று செப்டம்பரில் சட்டம் நிறைவேற்றி, அக்டோபர் முதல் அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது. இதனால் நமக்கு அதிக தொழில்கள் ஏற்படுத்த வாய்ப்பிருக்கிறது. அப்படி அதிகமான தொழில்கள் ஏற்படுத்தும் போது, சுற்றுப்புறச் சூழல் தாய்மைக் குறைவு ஏற்படும். அதனாலே தொழில் வளர்ச்சியும், காற்றும் தண்ணீரும் பாதிக்கப்படுவதற்கு சம வாய்ப்பு இருக்கின்றது. அதுபோன்ற நிலைமைகளில் தொழில் வளர்ச்சி தடைபடாமல் இருக்கவும், அதே நோத்தில் காற்றும் தண்ணீரும் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கும் நம்முடைய அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும். அது இப்போது குறைவாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு இதற்கென்று ஒரு துறையையும் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலே 5 ஆறுகள் இருக்கின்றன. அதிலே நமக்குச் சொந்தமான ஆறு ஒன்றுதான். அது தாமிரவருணி ஆறாகும். தாமிரவருணி ஆறு தாய்மை கெடாமல் இருந்தது. அது இல்லாமல் சின்ன ஆறுகளும் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் தமிழ் நாட்டில் உள்ள 5 ஆறுகள், காவிரி, தென்பெண்ணை, பாலாறு, வைகை, தாமிரவருணி ஆறு என்று இருக்கின்றன. அவைகளில் தாமிரவருணி ஒன்றுதான் நமக்கு இருப்பது. மற்றவை எல்லாம் வெளியிலிருந்து வருகின்றன. அந்த ஆறு மலையிலே இருந்து கீழே இறங்குகின்றது. தண்ணீர் மேலேயிருந்து கீழே இறங்குகின்ற இடம் புண்ணிய ஸ்தலமாகக் கருதப்படுகிறது. அங்கே இன்றைக்கு நூற்பாலைகள் மட்டுமல்லாமல், ஆர். வி. நெசவாலைகளும் கூட இருக்கின்றன. அந்தத் தண்ணீர் இறங்கி வருகின்ற இடத்திலே, தரையைத் தொடுகின்ற இடத்திலே சாயம் கலக்கிறது. அதைத் தள்ளிப் போனால் திருநெல்வேலி சாக்கடை இருக்கிறது. அருமையான தாமிரவருணி ஆற்றின் நீரில் அந்தச் சாயக் கழிவு கலக்கின்றது. அந்த நீரைச் சுத்தப்படுத்துவதற்கென்று என்ன ஆக்ஷன் எடுக்க இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லை.

எனக்குத் தெரியும். நான் குடியிருக்கின்ற பல்லாவரம் பகுதியிலே கூட தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வருகின்ற கழிவு நீர் காரணமாக அந்த வட்டாரத்திலேயுள்ள பல்லாவரம் ஏரித் தண்ணீர் பாழாகின்றது. அதன்

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

[1984 பிப்ரவரி 15]

நீர் அருமையான நீர். அது பாழாகின்றது என்று சொல்லி கமிஷனர் நோட்டீஸ் கொடுத்தார்கள். அந்த முதலாளிகள் ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போய் 'ஸ்டே' வாங்கியிருக்கின்றார்கள். இதுவரைக்கும் ஒன்றுமில்லை. வேறு காரணங்களுக்காகவும் தொழிற்சாலைகள் குறைந்திருக்கின்றன. வேலை வாய்ப்பு குறைந்திருக்கிறது. அப்படி பாழ்படுத்தப்படுவதைத் தடுக்க இன்னும் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. ஒரு நடவடிக்கை எடுத்தால், தொழில் முதலாளிகள் கோர்ட்டுக்குப் போகத்தான் செய்வார்கள்.

மின்சாரத்திற்கு பல திட்டம் உண்டு. என்ன செய்கிறார்களோ செய்யட்டும். சில யோசனைகள், நல்ல திட்டங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். நிறைவேறினால், நல்லது. அப்போது தண்ணீரைக் காப்பாற்றுவதற்கு என்ற முறையிலே, 'போல்யூஷன் கண்ட்ரோல்' என்பதற்கு அரசு உண்மையான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். குளங்களை, நீர்ப்பிடிப்புகளைக் காப்பாற்றுவதற்கு உண்மையிலேயே சில நடவடிக்கைகள் தேவை. இன்றைக்கு அவை இல்லை. வழக்காட வேண்டுமென்ற முறையிலே அதை வற்புறுத்தவில்லை. அரசு எவ்வளவு கராதாகவும், பலன் உள்ள முறையிலும் என்ன என்ன உறுதியான நடவடிக்கைகளைக் கையாள வேண்டுமோ அவைகளைக் கையாண்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தண்ணீரைக் காப்பாற்றுவது அவசியம் வேண்டுமென்று பல இடங்களில் அராஜகமான முறையில் தண்ணீர் பாழாக்கப்படுகிறது. தமிழர்களுக்கு மதி துட்பம் உண்டு என்று சொன்னால், தண்ணீரும் அதற்கு ஒரு காரணம். அது விஞ்ஞான உண்மை. ஆனால் தண்ணீர் கெட்டுக் கெட்டு, தமிழர்களின் மதி துட்பமும் பாழாகிக் கொண்டிருக்கிறது. சுற்றுப்புறச் சூழல் தூய்மையைப் பாதுகாக்க இரண்டு சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தோம். அதை நிறைவேற்ற முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசு சில திட்டங்களை மத்திய அரசு நிதி உதவியை எதிர்பார்த்து போட்டிருக்கிறது. அது ஆபத்தில் முடியும் என்பது என்னுடைய அச்சம். இருக்கக் கூடிய நிதி வாய்ப்புக்களைக் கொண்டு என்ன செய்யலாம் என்று பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக வெள்ளச் சேதம் ஏற்பட்ட பகுதிகளில் நிவாரணம் கிடைப்பதற்கும் சிறுசிறு விவசாயிகளைப் பாதுகாப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு மாறாக, அவர்களுடைய ஒத்துழைப்போடு திட்டங்களை நிறைவேற்றும் வகையிலே அந்த மக்களோடு ஒத்துழைப்பை நோடியாகப் பெறுகிற வகையில் வாய்ப்புக்களை அதிகப்படுத்தி, அம்மாதிரி புனரமைக்க முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1984 பிப்ரவரி 15] [திரு. ப. மாணிக்கம்]

இன்னொன்றை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த 'மாஸ்டர் பிளான்' மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் சேதாரத்தைக் குறைத்திருக்கலாம். மாஸ்டர் பிளானை அதிகாரிகள் மறந்து விட்டால், அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எனவே 'எங்கே தவறு? ஏன் அந்தத் தவறு?' என்று கண்டுபிடித்து, அந்தக் குறையை நீக்கியிருந்தால், வரக்கூடிய வெள்ளத்தில் சேதத்தைத் தவிர்த்திருக்கலாம். இல்லாவிட்டால் பல்புழை சூழைத் தொடரும். அந்த விஷயத்தில் அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்லி, இதில் எதிர்பார்ப்புகள் அதிகமிருக்கின்றன. நடந்தால் நல்லது என்று அமர்கிறேன்.

திரு. ஈ. வே. ஆ. வள்ளிமுத்து : மாண்புமிகு மேலவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரையின்மீது நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. வலம்புரி ஜான் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தை நண்பர் அருணாசலம் அவர்கள் விரிவாக்கி, நம்முடைய கவர்னர் உரையின் மீதான விவாதத்தைத் தொடர்ந்து, தொடர்ச்சியாக நானும் சில கருத்துக்களைப் பேச வேண்டுமென்று எனக்குப் பணித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, என்னுடைய உரையைத் தொடங்குகிறேன்.

ஏற்கெனவே கவர்னர் உரையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற நல்லபல அம்சங்களை எல்லாம் மாற்றுக் கட்சி நண்பர்கள், எவ்வளவு இருந்தாலும்கூட, குறிப்பிடுவதே கிடையாது. அரசுக்கு யோசனை தருவார்களே தவிர, அரசு செய்த நல்ல காரியங்களுக்கு ஊக்கம் தருவது கிடையாது. இந்த அடிப்படையில்தான் நம்முடைய நண்பர்கள் எதிர்க்கட்சித் தோழர்கள் குறிப்பிட்டு வருகிறார்கள். ஏனென்றால் தமிழ் நாட்டில், 1981-82, 1982-83 ஆம் ஆண்டுகளில் எவ்வளவு கடுமையான பஞ்சம் ஏற்பட்டிருந்தது, எவ்வளவு வறட்சி ஏற்பட்டது, அந்த வறட்சி எல்லாம் தமிழகத்தில் எப்படி சமாளிக்கப்பட்டதென்பதையெல்லாம் இந்த அவையிலே குறிப்பிட மறந்து விடுகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, இவ்வளவு நெருக்கடியான காலத்திலும், பல்லாயிரக்கணக்கான, லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு நல்லபல உணவைத் தருவித்து, உணவைக் கொடுத்து உற்சாகம் கொடுத்து, இந்த நாட்டில் ஒரு மறுமலர்ச்சியை உண்டாக்கிய ஓர் அரசு இருக்கிறதென்றால், அது தமிழக அரசு என்பதை யாராலும் மறக்க முடியாது.

[திரு. ஈ. வெ. ஆ. வள்ளிமுத்து] [1984 பிப்ரவரி 15]

(நண்பகல் 12-00)

நல்ல காரியங்களைப் பாராட்டுவதும், தவறு இருந்தால் அதைக் கண்டிப்பதும் தான் மாற்றுக் கட்சியினரின், எதிர்க் கட்சியினரின் கடமையாக இருக்க வேண்டும். எனாவது இருந்தாலும் குறை கூறுகிறார்கள். நல்லவைகளை மறந்து விடுவது என்ற அடிப்படையிலே இந்த நாட்டின் எதிர்க் கட்சிகள் தவறான எண்ணம் கொண்டு, இந்த அரசைப் பற்றி தவறாகப் புரிந்துகொண்டு, சொல்வது வழக்கமாக இருக்கிறது. ஆகவே கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே உள்ள முக்கியமான விஷயங்கள் அனைத்தையும் மறந்து விட்டார்கள். கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் மன்றத்தால் 10,000 ரூபாய் முதலமைச்சரின் நிவாரண நிதியி ன்ருமது கொடுப்பது என்ற திட்டத்தை தமிழக அரசு முன் வைத்திருக்கிறது. அரசு உறுதியர்கள் இறந்தால், 10,000 ரூபாய் கொடுப்பது என்ற திட்டம் ஏக் கெனவே இருக்கிறது என்றாலும், ஓய்வு பெற்றாலும் 10,000 ரூபாய் என்ற அடிப்படையிலே அரசு இப்போது ஒரு திட்டத்தை வைத்திருக்கிறது. இப்படிப் பட்ட நல்ல திட்டங்களை வரவேற்றிருக்க வேண்டும். தவறான திட்டங்களாக இருந்தால், கண்டிக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் எதை எடுத்தாலும் கண்டிப்பது என்றால், இந்த அவையிலே நாம் சொல்லும் கருத்துக்களை பொது மக்கள் கேட்கவும் மாட்டார்கள், மகிழ்ச்சி கொள்ளவும் மாட்டார்கள். எதைக் கூறினாலும் பற்றாது சொல்வது, நல்ல காரியங்களை மறந்து சொல்வது—இதனால் தமிழகத்தில் எதிர்க் கட்சிகளின் வேலையாக இருக்கிறது. இங்கே அவையிலே நம்முடைய மன்றங்கள் இருக்கின்றன என்று என்னைப் பேசுவது முதிர்ந்தவர்கள் நினைத்தாலே இந்த மாமன்ற நடவடிக்கைகளை 1931-ல் இருந்து, இங்கே உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இங்கே இருந்துகொண்டு நான் கவனித்து வருகிறேன். அரசின் நோக்கம் களைக் கவனிப்பதும் மாற்றிப் பார்த்து, அந்தக் காலத்திலே நடந்தவர்களை நானும் ஒருவர். ஆகவே இந்த மாமன்றங்கள் ஒரு காலத்திலே எப்படி இருந்தன என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். ஒரு காலத்திலே சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் முதல்வராகவும், எதிர்க் கட்சித் தலைவராக திரு. ஏ. டி. பன்னீர்செல்வம் இருந்தபோது, எதிர்க் கட்சியும், ஆளுநர் கட்சியும் எப்படி விவாதங்களிலே கலந்து கொண்டது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மக்கள் நல்ல கருத்துக்களைக் கேட்டு ஆனந்தம் அடையும் வகையிலே அன்றைய தினம் ஆளும் கட்சியும், எதிர்க் கட்சியும் இருந்தன. அப்படி இல்லாமல், நல்ல காரியங்களை மறந்து இந்த அரசுக்குப் புதிய கருத் துக்களைச் சொல்வதுபோல் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது அனுபவம் மிக்கவன் என்ற முறையில் எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாணிக்கம் போன்றவர்கள் அந்தக் காலத்திலேயே ஆளுநர் கட்சிக்கு

1984 பிப்ரவரி 15] [திரு. ஈ. வெ. ஆ. வள்ளிமுத்து]

எதிராக இருந்து போராடியவர்கள் அப்படிப்பட்ட போராட்டங்களில் பங்கு கொண்டவர்களில் நானும் ஒருவன். வருங்காலத்திலே தமிழகத்திலே பஞ்சம், பசி, பட்டினி ஏற்பட்டபோது, பெற்றவர்கள் பிள்ளைகளை வளர்க்க முடியாமல், 'பிள்ளையோ பிள்ளை' என்று விதியிலே விலைக்கு விற்பனை செய்தால், வேலை கொடு அல்லது குடிக்க கஞ்சி கொடு என்று கூறியவர்கள். என்னைப் போன்றவர்கள், திரு. மாணிக்கம் போன்றவர்கள் அதிலே பங்கு கொண்டு, போராடியிருக்கிறோம். மாநிலத்திலே நல்லாட்சி அமைய வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் நல்லாட்சி உருவாக்கப்பட்டு, இன்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தலைமையில் மக்கள் நல்லாட்சியை ஏற்றுக் கொள்ளும் அளவுக்கு சுறுசுறுப்பாக ஆட்சி நடக்கிறதென்றால், அந்தப் பெருமையை நாடு நகரம், பட்டி தொட்டிகளில் பேசுகிறார்கள். அந்த நிலைமையிலே நல்லாட்சி நடப்பதைப் பார்த்து எதிர்க் கட்சிகள் பெருமைப்படவில்லை. நான் இதற்காக ரொம்பவும் வேதனைப்படுகிறேன், வருத்தப்படுகிறேன். நல்லதை நல்லது என்று கூறுங்கள். எதை எடுத்தாலும் தவறான கருத்துக்களைச் சொல்கிறார்கள். எது எடுத்தாலும் போராட்டம், எது எடுத்தாலும் எதிர்ப்பு தெரிவிப்பது. நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முட்டுக்கட்டையாக இருப்பது— இதுதான் இந்த நாட்டின் எதிர்க் கட்சிகளின் நிலை என்றால், மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இதை எண்ணிப் பார்த்து நல்லவைகளை நல்லது என்று சொல்ல முற்பட வேண்டும். கவர்னர் உரையிலே சொல்லப்பட்ட நல்ல காரியங்கள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. தலைவர்கள் பெயரால் மாவட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதை விட்டு விடுங்கள். காரதாரண மக்களுக்கு, தொழிலாளர்களுக்கு, ஏழை எளியவர்களுக்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்ய இந்த அரசு முற்பட்டிருக்கிறதே, அதைப் பாராட்டியிருக்க வேண்டாமா? கட்டிடத் தொழிலாளர்களுக்கு 12,000 ரூபாய் என்றால் பாராட்ட வேண்டாமா? எந்தத் தொழிலாளிக்காக எதிர்க் கட்சிகள் பாடுபடுகின்றன? தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்ததைப் பாராட்டியிருக்க வேண்டும். அதைப் பாராட்டத் தயங்குபவர்கள் தொழிலாளிகளுக்காகப் பேச எந்த சந்தர்ப்பமும் இராது. இறுதியாக நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தலைவர் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இவ்வளவு நேரம்தான் பேச வேண்டுமென்று நேரத்தை நிர்ணயித்து விட்டு போயிருக்கிறார்கள். எனக்குப் பிறகு நிரம்ப அனுபவம் பெற்றவர்கள் எல்லாம் பேச இருப்பதாலும், அவர்களுக்குக் குறுக்கே நான் நிற்கக் கூடாது என்பதாலும், இந்த அளவிலே என்னுடைய உரையை முடித்து அமர்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

1984 பிப்ரவரி 15]

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. சி. இராமலிங்கம்): மேலவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை காலை 9-30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 12-05)

4. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படியான விதிகள், ஆணைகள்.

*** 1. மாவட்ட ஊரக வளர்ச்சி முகவரமைப்புக்குச் சொந்தமான வண்டிகளுக்கு மோட்டார் வண்டி வரி செலுத்தப்படுவதினின்று விலக்கு அளிப்பது தொடர்பாக, உள் (போக்குவரத்து-1) துறையின் 1—9—1983 ஆம் நாளிட்ட, 1838 ஆம் எண்ணுள்ள அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்டத்தின் [தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்டத்தின் பட்டது.]

*** 2. தமிழ்நாடு 1920 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1920) கீழ், தமிழ்நாடு புயல் பாதிப்புப் பகுதி தனிக் கட்டிட விதிகள் இயற்றுவது தொடர்பாக, உள் வளர்ச்சி-உள்ளாட்சித் துறையின் 2—9—1982 ஆம் நாளிட்ட, 1352 ஆம் எண்ணுள்ள அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. [தமிழ்நாடு 1920 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1920) 304 (d) ஆம் பிரிவின் கீழ், அவை முன் வைக்கப்பட்டது.]

*** 3. தமிழ்நாடு, 1938 ஆம் ஆண்டு போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தின் கீழ் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1938) தமிழ்நாடு 1938 ஆம் ஆண்டு போக்குவரத்து விதிகளின் 42- A விதியில் திருத்தங்கள் செய்வது தொடர்பாக உள்துறையின் 16—2—1983 ஆம் நாளிட்ட 302-ஆம் எண்ணுள்ள அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. [தமிழ்நாடு 1938 ஆம் ஆண்டு போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1938) 3 ஆம் பிரிவின் கீழ் அவைமுன் வைக்கப்பட்டது.]

*** 4. தமிழ்நாடு, 1982 ஆம் ஆண்டு சாராய வடிசாலை விதிகள் இயற்றுவது தொடர்பாக, மதுவிலக்கு ஆயத் துறையின் 4—3—1983 ஆம் நாளிட்ட 135 ஆம் எண்ணுள்ள அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. [தமிழ்நாடு 1937 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 10/1937) 54 (3) ஆம் பிரிவின் கீழ் அவைமுன் வைக்கப்பட்டது.]